

מ"ת 62899/10/15 - מדינת ישראל נגד שלום דומראני (עצור)- בעצמו, לי שלמה בסה (עצור)-בעצמו, אבי ווטורי (עצור)-בעצמו, רועי בונקר (עצור)- בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 62899-10-15 מדינת ישראל נ' דומראני(עציר) ואח' 10 מאי 2016

לפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יריב צרי, עו"ד צחי יונגר, עו"ד אסף בר יוסף

נגד

המשיבים

1. שלום דומראני (עצור)- בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן, עו"ד רויטל בן שבת, עו"ד ימימה אברמוביץ', עו"ד דוד יפתח, עו"ד רועי אטיאס
2. לי שלמה בסה (עצור)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי, עו"ד יוגב נרקיס, עו"ד הרצל סמילה, עו"ד הלנה אפריאט
3. אבי ווטורי (עצור)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד ליה פלוס, עו"ד אורי מרום
4. רועי בונקר (עצור)- בעצמו ע"י ב"כ עו"ד רועי אטיאס

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם על רקע כתב אישום המייחס להם, בצוותא חדא עם אחרים, ביצוע עבירות כדלקמן:

משיב 1: קשירת קשר לפשע - שתי עבירות לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"); מתן אמצעים לביצוע פשע - מספר עבירות לפי סעיף 498(א) לחוק; עבירות בנשק - מספר עבירות לפי סעיף 144(ב2) לחוק; ניסיון לרצח - שתי עבירות לפי סעיף 305 לחוק; ניסיון לשידול - עבירה לפי סעיף 33(2)+300(א)(2) לחוק.

משיב 2: קשירת קשר לפשע - שלוש עבירות לפי סעיף 499(1) לחוק; מתן אמצעים לביצוע פשע - מספר עבירות לפי סעיף 498(א) לחוק; עבירות בנשק - מספר עבירות לפי סעיף 144(ב2) לחוק; ניסיון לרצח - שתי עבירות לפי סעיף 305 לחוק.

משיב 3: קשירת קשר לפשע - שתי עבירות לפי סעיף 499(1) לחוק; עבירות בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

משיב 4: קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(1) לחוק; עבירות בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

2. תמצית כתב האישום המתוקן בשנית

א. רקע כללי

בחלק הכללי מתואר סכסוך שהתגלע עובר לחודש אוקטובר 2014, בין דויד קריחלי (להלן: "דטו"), לבין יוסי אדרי (להלן: "אדרי").

נטען, כי במסגרת הסכסוך ועל רקע אינטרסים משותפים, חברו אדרי ואנשיו, ביניהם עד המדינה - ע.ז. (להלן: "עד המדינה") ושניר וואזנה "לקואליציה" יחד עם המשיבים 1-3, עמוס לביא ואנשיו. זאת על מנת לפגוע באנשים הקשורים לדטו, ביניהם מנשה מאור, יוסי קריחלי - אחיו של דטו (להלן: "יוסי קריחלי"), אדם דאפס (להלן: "דאפס"), וכן בבני שלמה ואנשיו (להלן כולם ביחד: "הגרוזינים"), המסוכסכים מזה מספר שנים עם המשיב 1 ואנשיו.

עוד נטען, כי כחלק מן "הקואליציה" שנוצרה, החל מחודש אוקטובר 2014 ועד לחודש דצמבר 2014 ובין החודשים יוני 2015-אוקטובר 2015, אירעו מספר אירועים פליליים, ביניהם: פיצוץ רכבו של מנשה מאור שגרם למותו ולפציעתם של יוסי קריחלי ודודו בוטרשווילי; נתפסו על ידי משטרת ישראל אקדח ומטען חבלה שהיו מיועדים לשמש בסכסוכים הנ"ל; פיצוץ רכב בו שהו רועי עזורי ועופר טוביאנה וכתוצאה מכך נפצע האחרון קשה; שלום שלמה (אחיו של בני שלמה), נורה ונרצח. עוד נטען, כי בתאריך 14.7.15 פנה עד המדינה ליחידה המרכזית (ימ"ר) של מרחב לכיש אשר הפעילה אותו כסוכן וסיכלה באמצעותו מספר לא מבוטל של אירועים פליליים, שהיו אמורים להתרחש במסגרת הסכסוכים והקואליציה.

ב. האישום הראשון - ניסיונות לרצח של אדם דאפס ויוסי קריחלי (מיוחס למשיבים 1, 2, ו-3)

על פי הנטען, בעקבות סכסוך בין סטיב אקריש (להלן: "סטיב") ואחיינו - שלומי אקריש (להלן: "שלומי"), לבין דאפס, על רקע תגרה אשר ארעה במסעדת ה"בייס" בחוף הים באשדוד בתאריך 5/6/15, קשרו סטיב ושלומי קשר לרצוח את דאפס. לשם כך, פנו סטיב ושלומי סמוך ליום 10/6/15 לעד המדינה וצירפו אותו לקשר.

נטען, כי במסגרת הקשר ולאור בקשתו של אדרי, כי יש לפגוע במי "הגרוזינים", כאמור בחלק הכללי לכתב האישום, הפנה עד המדינה את סטיב ושלומי למשיבים 1-3, בכדי שהאחרונים יארגנו להם כסף ואמצעים לצורך ביצוע הרצח של דאפס, וזאת בידעו כי קיימת זהות אינטרסים, בינם לבין המשיבים 1-3 בעניין הרצח של דאפס. בעקבות פניה זו למשיבים 1-3, הצטרף דני אלקבץ (להלן: "דני"), הנמנה על אנשיו של המשיב 1, לקשר.

נטען, כי סמוך לפני 10/6/15, החליטו המשיבים 1, 2 ו-3 להצטרף לקשר לרצוח את דאפס, ולצורך כך העבירו לידי שלומי סכום של ₪ 15,000, באמצעותו שכר שלומי דירה באשדוד (להלן: "דירת המסתור"), בה התגורר עד המדינה אשר היה מצוי באותה העת בברחה מרשויות אכיפת החוק. בנוסף, דאג המשיב 1 לספק רכב מסוג

מאזדה 2 (להלן: "המאזדה"), והעבירה לסטיב. עוד דאג המשיב 1 לספק אקדח שסוגו אינו ידוע למאשימה בקוטר 7.65 מ"מ (להלן: "אקדח 1"), אותו הביאו שלומי וסטיב לעד המדינה.

מאחר ואקדח 1 לא היה תקין לחלוטין, ביקש עד המדינה משלומי שיפעל לקבלת אקדח חלופי. עקב כך, כשלושה שבועות לאחר מכן, בסוף חודש יוני 2015, הפנה המשיב 1 את דני לאחר בשם בינו פינטו, בכדי שזה ימסור לו אקדח גנוב מסוג גלוק 19 (להלן: "אקדח 2"), מחסנית וכדורים, והכל לצורך ביצוע הרצח של דאפס. סטיב ודני נסעו לאזור קריית מלאכי וקיבלו לידיהם את אקדח 2, אותו מסרו לידי שלומי וזה העבירו לידי עד המדינה שהסתירו בסמוך לדירת המסתור.

עוד נטען, כי בתחילת חודש יולי 2015, הכינו עד המדינה, שלומי, סטיב ודני את ביצוע הרצח של דאפס, ובהמשך פעלו להוצאת התוכנית הפלילית בכך שסטיב ודני ערכו תצפיות לעבר ביתו של דאפס, בעוד ששלומי ועד המדינה נמצאו בסמוך בתוך רכבו של שלומי מסוג הונדה (להלן: "הונדה"), כאשר ברשותם אקדח מס' 2, והם ממתנים להודעה מצד סטיב ודני כי דאפס נמצא מחוץ לביתו, ועליהם לבוא ולרצוח אותו באמצעות אקדח 2. בהמשך בתאריך 10/7/15 לערך, בעקבות סכסוך שהתגלע בין דני לבין שלומי, סטיב ועד המדינה, החליטו האחרונים להוציא את דני מהתוכנית. בעקבות כך, פנה דני למשיב 1 וזה הורה לו להפסיק את פעילותו במסגרת ביצוע ניסיון הרצח עד לקבלת אישור מטעמו. שלומי, סטיב ועד המדינה המשיכו בתוכניתם לנסות ולרצוח את דאפס וזאת עד ליום 14/7/15.

נטען, כי בתאריך 13/7/15 פנה שלומי לעד המדינה והציע לו יחד עם סטיב לנסות לרצוח את יוסי קריחלי, וזאת תחת ניסיונם לרצוח את דאפס אשר לא אותר. עקב כך, הוחלט כי סטיב ימתין באזור פיצוציה באשדוד שבה נוהג יוסי קריחלי לבקר, בעוד שלומי ועד המדינה ימתינו בדירת המסתור שברשותם אופנוע ואקדח 2, עד לקריאתו של סטיב להגיע לפיצוציה ולרצוח את יוסי קריחלי באמצעות אקדח 2.

נטען כי בין התאריכים 15/7/15-18/7/15 פעלו סטיב, שלומי ועד המדינה לנסות לרצוח את יוסי קריחלי, אולם אלו לא צלחו לאור פעילות משטרת ישראל שנועדה לסכל את ביצוע הרצח (הסיכול בא על רקע פנייתו של עד המדינה לימ"ר ביום 14.7.15).

עוד נטען, כי בתאריך 27/7/15 נפגש דני עם המשיבים 1 ו-2 באשקלון, כשהמשך אותו היום נתפס אקדח 2 ע"י משטרת ישראל בסמוך לדירת המסתור. בהמשך, בתאריך 2/8/15 נערכה פגישה בביתו של המשיב 1 בה נכחו המשיבים 1, 2, 3, שלומי, סטיב ודני. במהלך הפגישה, התלוננו שלומי וסטיב בפני המשיב 1 כי דני לא ביצע את תפקידו בצורה מקצועית במסגרת ניסיונותיהם לרצוח את דאפס, וכי הוא רימה את סטיב בנוגע לסכסוך כספי הקיים ביניהם. עוד במעמד הפגישה, התעניין המשיב 1 כיצד נתפס אקדח 2 והורה למשיב 2 לדאוג כי סטיב יקבל שני אקדחים נוספים לטובת רציחתו של יוסי קריחלי. בסיום הפגישה, מסר המשיב 1 באמצעות המשיב 2, לידי שלומי, סטיב ודני סכום של 5000 ₪ בכדי לסיים את הסכסוך שנתגלע ביניהם ובכדי לתגמלם על ניסיונות הרצח אותם ביצעו עד עתה.

ג. האישום השני - הספקת נשקים לשלומי אקריש לצורך ביצוע הרצח של יוסי קריחלי (מיוחס לכל

(המשיבים)

נטען, כי במהלך הפגישה שהתקיימה ביום 2/8/15 בביתו של המשיב 1, כאמור באישום הראשון, אמר המשיב 1 למשיב 2, כי הם - המשיבים 1, 2 ו-3, אמורים לקבל חמישה אקדחים, והורה לו להעביר לידיהם של שלומי וסטיב שניים מהאקדחים לטובת רציחתו של יוסי קריחלי.

בהמשך, בתאריך 5/8/15 נפגשו המשיבים 1 ו-2 עם המשיב 4, בראשון לציון והשלושה נדברו על אספקת האקדחים עליהם דובר בפגישה ב- 2/8/15. בהמשך היום, נפגש המשיב 2 ושלומי באשקלון ותיאמו ביניהם את אופן העברת האקדחים לידי שלומי. כמו כן, התקיימו מספר שיחות טלפון בין שלומי לבין המשיבים 2 ו-4 על מנת לתאם מפגש לצורך מסירת האקדחים מהמשיב 4 לידי שלומי.

נטען, כי בתאריך 7/8/15, שוחח שלומי עם אחר בשם משה חכימיאן (להלן: "משה"), ובהמשך אותו היום השניים אף נפגשו. בין התאריכים 9/8/15 ועד 11/8/15 נעשו תיאומים בין המשיב 2 לשלומי ומשה לבין המשיב 4 לצורך מסירתם של האקדחים, כאשר ביום 11/8/15 מסר המשיב 4 בסמוך לביתו בעיר נתניה שקית לבנה ובתוכה אקדח גנוב מסוג "יריחו" (להלן: "אקדח 3"), לידי שלומי ששייב ברכבו ואמר לשלומי: "תבוא שבוע הבא אני אביא לך עוד משהו". בהמשך הלילה נעצר שלומי על ידי משטרת ישראל, כשאקדח 3 מצוי בחזקתו.

למחרת, בתאריך 12/8/15 התקשר סטיב למשיבים 2 ו-3 ועדכן אותם אודות מעצרו של שלומי, ותיאם פגישה עם המשיב 2 להמשך הערב. זמן קצר לאחר מכן, התקשר המשיב 3 למשיב 2 ותיאמו ביניהם פגישה להמשך הערב. בחלוף שעה וחצי לערך, נפגשו סטיב והמשיבים 1, 2 ו-3 באשקלון. בהמשך, פעלו המשיבים 1 ו-2 להסדרת ייצוג משפטי לשלומי.

ד. האישום השלישי - ניסיון לשידול לרצח מי מהנמנים על קבוצת "הגרועים" (מיוחס למשיבים 1, 2 ו-3)

על פי הנטען, בתאריך 24/8/15 נפגשו שניר ואזנה (להלן: "שניר"), וחסד אדרי (להלן: "חסד") עם המשיבים 1, 2 ו-3 בבית קפה באשקלון. נטען, כי במהלך הפגישה, הציע המשיב 1 לשניר ולחסד להניח מטען חבלה כנגד מי מהנמנים על קבוצת הגרועים, ובכלל גיאורגי חנשווילי (להלן: "גיאורגי"), ורמז שמלשווילי (להלן: "ראמז"). המשיב 1 ניסה לשדל את שניר בכך שאמר לו שאם הוא, שניר, ידאג לרציחתם של דאפס ואליירן חובב, הוא, המשיב 1 ואנשיו ידאגו לרציחתו של יוסי קריחלי. עוד נטען כי המשיב 1 אמר לשניר: "תעזור לי במשהו אני אעזור לך הרבה בחיים".

נטען, כי באותו המועד, קשרו המשיבים 1, 2 ו-3 קשר עם שניר, חסד ומורן גוביר (להלן: "מורן"), לרצוח מי מהנמנים על קבוצת הגרועים. לצורך כך, בתאריך 31/8/15 פגשו שניר ומורן את המשיבים 2 ו-3, והאחרונים אמרו לשניר ולמורן כי בעוד יום-יומיים, הם ידאגו למורן ולשניר לדירה ולרכב לצורך מימוש התוכנית. עוד בפגישה הורה המשיב 2 לשניר ולמורן להגיע אליו למחרת בכדי לקבל כסף והנחיות אודות מיקומו של מטען החבלה.

נטען, כי בתאריך 1/9/15 שוחחו שניר ומורן עם המשיב 3 אודות מועד הגעת המטען. למחרת, פגשו שניר ומורן את המשיב 3 באשקלון ובמעמד הפגישה מסר המשיב 3 לשניר ולמורן סך של 1,400 ₪ ואף אמר להם כי יש לו

חלקים לצורך הרכבת מטען: חומר נפץ ונפץ ושאל אותם האם יש באפשרותם לדאוג להרכבתו. בחלוף מספר דקות, הגיע המשיב 1 למקום ופגש את המשיב 3.

למחרת, בתאריך 3/9/15 פגש שניר את המשיב 2, במהלכה מסר המשיב 2 לשניר סך של 1,200 ₪ וביקש משניר לפעול להשגת שלט לצורך הפעל מטען החבלה. בסמוך לאחר מכן פגש המשיב 2 את המשיב 3. ביום 9/9/15 שוחח המשיב 3 עם שניר ועם חסד ואמר להם שהוא פועל על מנת לקדם את הקשר. בתאריך 13/9/15, על פי הנתען, נפגשו שניר ומורן עם המשיבים 2 ו-3, ובמהלך המפגש המשיב 2 אמר לשניר כי הוא ידאג לספק לו שני מטענים ולא מטען אחד בלבד.

טיעוני באי כוח הצדדים

3. **בא כוח המבקשת** בטיעוניו הן על פה והן בכתב, הפנה לחמש חטיבות עיקריות שלטענתו מקימות תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים במעשים המיוחסים להם בכתב האישום:

חטיבה ראשונה: הודעות עד המדינה (מ"ט 935/15, 7/8/15, 9/8/15, 11/8/15, 12/8/15, 21/9/15, 24/9/15, 9/10/15, 18/10/15, 22/10/15), במסגרתן מתאר את המבנה הקואליציוני של המעורבים בפרשה ואת הרקע והמניע לניסיונות הרצח של דאפס ויוסי קריחלי. עוד בהודעותיו מספר אודות השיחות המוקלטות עם סטיב, שלומי, דני ושניר. עוד הפנה ב"כ המבקשת לדוח ההולכה והשחזור שנערך לעד המדינה בנוגע לדירת המסתור ברח' אסתר המלכה 26 אשדוד וכן ביחס למקומות התצפית לעבר בית מגוריו של דאפס וכן לעבר הקיוסק בו נהג יוסי קריחלי לבקר.

חטיבה שנייה: אמרותיהם המוקלטות של שלומי, סטיב, דני ושניר (להלן: "**השותפים**"), אשר הוקלטו על ידי עד המדינה בכובעו כסוכן משטרה (מ"ט 936/15, 937/15, 938/15, 960/15, 1004/15, 1015/15, 1066/15, 1083/15, 1146/15).

נטען, כי עסקינן באמרות של שותפים לעבירה במסגרתן מספרים השותפים אודות מעשים שעשו המשיבים ואמרות של המשיבים, שהשותפים שמעו וקלטו בחושיהם. תפקידו של עד המדינה היה להקליט את אותן אמרות. נטען, כי אותן אמרות של השותפים אינם בגדר עדות מפי השמועה, אלא עדות שותף (לענין זה הפנה ב"כ המבקשת לד"נ 23/85). עוד נטען, כי אמרותיהם של השותפים בגדר משיחים לפי תומם ואף תואמות אחת לשנייה, כך שיש בהן כדי להוות חיזוק וסיוע האחת לשנייה.

חטיבה שלישית: דוחות עוקבים המתעדים מפגשים של המשיבים 1, 2 ו- 3 ביחס לאישום הראשון והשני מיום 27/7/15, 2/8/15, 5/8/15, 11/8/15 (חלקם ביחס למעקב סמוי אחר הרכב בו נסע שלומי אקריש ודן אדרי ששימש כנהג עבורו - נסיעה מאשדוד לנתניה לקבלת אקדח מס' 3 מידי המשיב 4); וכן דוחות עוקבים ביחס לאישום השלישי מיום 31/8/15, 2/9/15, 3/9/15, 7/9/15, 9/9/15, 13/9/15.

חטיבה רביעית: מחקרי תקשורת - בדמות האזנות סתר מהן ניתן ללמוד על קשר בין המעורבים וכן מלמדים על

תיאום מפגשים בין המעורבים בפרשה. איכונים - המעידים על הימצאותם לכאורה של המעורבים במקומות המפגש כמתואר בכתב האישום (דירתו של המשיב 1 במרינה באשקלון, בית קפה "הום קפה" באשקלון, אזור התעשייה בראשון לציון וכו').

חטיבה חמישית: ראיות חיצוניות המחזקות את אמרות השותפים, כגון: תפיסת אקדח 2 (בדירת המסתור ברח' אסתר המלכה 26 אשדוד) ואקדח 3 (ברכב בו נסעו שלומי אקריש ודן אדרי) על ידי משטרת ישראל; עדויות עדים ביחס להשכרת דירת המסתור באשדוד (אביב אדרי- טימסות), עדויות עדים ביחס להשכרת רכב המאזדה אשר סופק לכאורה על ידי המשיב 1 עבור שלומי וסטיב אקריש ועד המדינה על מנת שיסתייעו בו לשם ביצוע מטרת הקשר (חוסין אזברגה, חיים מכלוף (בלבן), אבי ביטון, חיים אביסרור); עדויות עדים ביחס להוראת המשיב 4 ללוות את רכבו של שלומי אקריש לנקודת מפגש עם המשיב 4 בנתניה (דוד ינאי) וכן ביחס לנסיעה ברכב עם שלומי אקריש עת נפגש לכאורה עם המשיב 4 לצורך קבלת אקדח 3 (נשוא האישום השני - דן אדרי).

עוד הפנה בא כוח המבקשת לגרסאות המשיבים: המשיבים 1, 2 ו-3 בחרו בחקירתם לשמור על זכות השתיקה.

המשיב 4 בחקירתו הכחיש כי העביר אקדח לידי שלומי. עם זאת, אישר ששלח אדם בשם דוד ינאי רכוב על קטנוע, ללוות את רכבו של שלומי מהקניון בנתניה לביתו, מאשר מפגש עם שלומי ואף אישר שיחות טלפוניות עם המשיבים 1 ו-2.

אשר לעילת המעצר נטען, כי לחובת המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ, שכן, קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבים יסכנו את ביטחון הציבור. המשיבים לכאורה ביצעו עבירות מרובות של השגת והספקת כלי נשק לצורך רציחתם של אחרים איתם הם מסוכסכים על רקע שליטה עבריינית במרחב לכיש. התנהלותם של המשיבים מעידה על התנהלות עבריינית מאורגנת ואלימה כדפוס פעילות קבוע של כל המשיבים.

עוד עמד בא כוח המבקשת על עילת מעצר בדמות חשש לשיבוש הליכי משפט, והתחמקות מהליכי שפיטה או השפעה על עדים. נטען, כי חשש זה הינו אינהרנטי לעבירות המיוחסות למשיבים ולאופן התנהלותם כעולה מחומר הראיות.

עוד נטען, כי מסוכנותם של המשיבים מתגברת נוכח עברם הפלילי המכביד: משיב 1 - הרשעות בעבירות אלימות חמורה, איומים, רכוש, הטרדת עד, סמים, שוד ועוד. עוד נטען, כי המשיב 1 השתחרר ממאסרו האחרון מספר חודשים בודדים עובר לביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום דנן. משיב 2 - עברו הפלילי כולל הרשעות בעבירות של סחיטה באיומים, מרמה, שוחד, רכוש, קבלת נשק, זיוף סימני רכב ועוד. משיב 3 - לחובתו הרשעות בעבירות רכוש, סמים, מרמה. משיב 4 - לחובתו הרשעות בעבירות של הובלת נשק, אלימות, רכוש. כמו כן, לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה בגין עבירות נשק. המשיב השתחרר ממאסרו האחרון בן שש שנים רק בחודש פברואר 2015.

לשיטת בא כוח המבקשת, לא ניתן להסתפק במקרה זה בחלופת מעצר אנושית ועל כן עתר להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

4. **טיעוני באי כוח המשיבים** נחלקו לשני ראשים עיקריים: האחד - ברמה המשפטית והשני ביחס לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית.

ברמה המשפטית נטען בנוגע **לקבילות הודעותיו של עד המדינה** כי מדובר בעדויות מפי השמועה. הסנגורים הפנו לע"פ 7253/14 **גור פינקלשטיין נ' מדינת ישראל**. עוד עמדו באי כוח המשיבים על **דרישת התוספת הראייתית** על פי סעיף 54א(א) לפקודת הראיות אשר נדרשת לעדותו של עד המדינה. לשיטתם, לא קיימות ראיות מסוג סיוע להודעות עד המדינה, וגם לא ראיות מסוג חיזוק בכובעו כסוכן משטרה. עוד עמדו באי כוח המשיבים על המבחנים שנקבעו בפסיקה לשם הרשעה בעבירה כ-"מבצע בצוותא" (המבחן המשולב).

ביחס לתשתית הראייתית הלכאורית - האישום הראשון

א. באי כוח **המשיב 1** טענו, כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב 1 במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ולחילופין קיימת חולשה ממשית.

אשר להעדרו של מניע - נטען, כי כפי שעולה מכתב האישום, התוכנית המקורית לרצוח את דאפס אינה של המשיב 1, אלא של שלומי וסטיב אקריש שהתגבשה בעקבות קטטה שהתרחשה במועדון ה"בייס" באשדוד. לעניין זה הפנו באי כוח המשיב להודעת עד המדינה מיום 9/10/15, שם עד המדינה לא ציין את המשיב 1 כבעל המניע או התוכנית המקורית לפגיעה באדם דאפס: "אני בזמן הבריחה הייתי בקשר עם שלומי אקריש נפגשתי איתו והבנתי ממנו שהיה לו בלגן עם אדם דאפס וכמה גרוזינים ואז בעצם נוצר חיבור לקואליציה ולאינטרס המשותף לפגוע באדם דאפס או במי מהגרוזינים". עוד לעניין זה נטען, כי עד המדינה הוא זה אשר הפנה את סטיב ושלומי אקריש אל המשיבים לצורך אספקת כסף ואמצעים.

אשר להעברת סכום הכסף לצורך השכרת דירת המסתור - נטען, כי הבסיס הראייתי נשען על גרסת עד המדינה, אלא, שבגרסתו קיימת סתירה מהותית לעניין סכום הכסף שהועבר (במקום אחד מסר שהתקבל סך של 15,000 ₪ ובמקום אחר מסר שהתקבל 25,000 ₪), יתרה מכך הוא אינו יודע בוודאות מי העביר את הכסף.

ביחס לאספקת אקדח מספר 1 -

נטען, כי אין כל ראיה ישירה בתיק המצביעה שהמשיב 1 הוא זה שסיפק את אקדח 1, ודווקא מהודעותיו של עד המדינה ניתן ללמוד כי אקדח זה סופק לו על ידי שלומי אקריש. לעניין זה הפנו הסנגורים להודעת עד המדינה מיום 4/8/15 עמ' 4: "הוא (שלומי אקריש), אמר לי שיש ברשותו אקדח שהוא לא תקין ב 100% כאילו שיביא לי אותו בינתיים ישים אצלי עד שישלחו לנו אקדח תקין מאשקלון. הביא לי את האקדח 7.65 שהיה יורה כדור כדור"; להודעת עד המדינה מיום 12/8/15, במסגרתה נשאל: ש: "במהלך מפגש זה אתה ושלומי אקריש

מדברים על 7, על מה מדובר? ת: אקדח מסוג 7.65 שיש ברשותו של שלומי בכך שיביא לי אותו שיהיה אצלי למטרת הגנה על עצמי.

ולהודעת עד המדינה מיום 13/8/15, כאשר נשאל עד המדינה על ידי החוקר מהיכן הגיע אקדח 1? השיב כי שלומי אקריש סיפק לו את זה.

עוד הפנו הסנגורים להקלטה בין שלומי אקריש לבין עד המדינה מיום 4/8/15 (מ.ט. 960/15), ממנה עולה כי שלומי אקריש הוא זה שדואג לאספקת אקדח 1: עד המדינה: "...תשלח לי אחד ותביא את השבע הזה שיהיה אצלי אני יודע מה. שלומי אקריש: אביא לך את השבע".

עוד נטען, כי גם מן ההקלטה בין סטיב אקריש ועד המדינה מיום 20/8/15 (מ.ט. 1066/15), עמ' 12, לא ניתן ללמוד על קשר כלשהו בין אקדח 1 לבין המשיב 1. נטען, כי בהקלטה זו סטיב ועד המדינה משוחחים על אקדח מקולקל שסטיב יביא לעד המדינה, כאשר שמו של המשיב 1 אינו עולה בהקשר זה כמי שקשור לאספקת האקדח.

אשר לאספקת רכב המאזדה ששימש את סטיב אקריש לצורך ביצוע ניסיון הרצח -

נטען, כי המבקשת מסתמכת על אמירותיו של דני אלקבץ בהקלטה עם עד המדינה (מ.ט. 1146/15), שם נשמע דני אומר: "הוא אומר לי את סטיב אני לא מכיר, אני מכיר אותך, אני הבאתי הכל הבאתי כסף גם לעוזי בשביל כולם שיהיה לכם, את האוטו נתתי, הכל נתתי כל מה שאתה צריך". נטען, כי הראיות מצביעות על כך שהמשיב 1 ביקש כטובה מחיים מכלוף (בלמן), רכב מסוג מאזדה כדי להעבירו לידי אבי ביטון שאין לו כל קשר למעשים נשוא כתב האישום. אבי ביטון הוא זה שהעביר לידי סטיב אקריש את הרכב לאחר שסטיב ביקש ממנו עזרה, והמשיב 1 כלל לא נמצא בתוך הקשר הזה ביניהם. תימוכין לכך מוצאים הסנגורים בהודעותיהם של אבי ביטון מיום 28/10/15, וחיים אביסרור, לפיהם, המשיב 1 מעולם לא ביקש מהם להעביר רכב לסטיב אקריש או דני אלקבץ. אשר להודעתו של חוסיין אזברגה על רקע שיחת האזנת סתר עם המשיב 1 מיום 9/6/15 שיחה מס' 348 שם נשמעו המשיב 1 וחוסיין: חוסיין: "אני באתי בעצמי אצל חיים הבנת?"

המשיב 1: אה

חוסיין: הבנת, בראש לי דאגתי לך להיום. לא הסתדר לי אז מחר אינשאללה, מחר עד הצהריים יהיה לך שתי רכבים.

המשיב 1: בעזרת השם בעזרת השם, תודה אח שלי..."

נטען, כי חוסיין הסביר בחקירתו כי המשיב 1 רצה את הרכבים להשכרה, אבל את הכסף היה מקבל מחיים בלמן. מציין, כי המשיב 1 לא ביקש ממנו שני רכבים באופן אישי, אלא חיים זה שביקש. עוד נטען, כי חאלד (אחיו של חוסיין), לא נחקר, חקירה אשר הייתה יכולה להבהיר את הדברים בצורה הטובה ביותר.

אשר להקלטה בין עד המדינה לבין שלומי אקריש במ.ט. 960/15 בנוגע לרכב, נטען כי מדובר בעדות מפי

השמועה.

אשר להודעת עד המדינה מיום 12/10/15, לפיה, משיב 1 סיפק לכאורה את הרכב נטען, כי עד המדינה לא מציין בעצמו שהמשיב 1 הוא זה שהעביר לסטיב את הרכב, אלא פשוט משיב לשאלות החוקר כשהאחרון הוא זה שמציין את שמו של המשיב 1.

אשר לאספקת אקדח 2 -

נטען, כי בשיחה המוקלטת בין עד המדינה לבין דני אלקבץ (במט 1146/15), אומנם ניתן לשמוע כי דני נסע לביתו פינטו בקריית מלאכי להביא משם דבר מה, אקדח לכאורה, אך לא ניתן ללמוד משיחה זו כי המשיב 1 הוא זה ששלח אותו להביא את האקדח. עוד נטען, כי לא ניתן להתעלם מהשאלה המדריכה של עד המדינה: "שני הכלים ששלום אמור לשלוח נכון?" ומחכה לאישורו של דני. דני משיב: "נו שלום הביא שניים אחד בהתחלה שאמרת צעצוע...". לשיטת הסנגורים, עד המדינה הוא זה שסיפר לו על כך ודני לא יודע על כך ממקור ראשון. בנוסף נטען, כי דני לא מזכיר את האקדח מבינו פינטו באותה הנשימה, אלא רק בהמשך מציין "ויש אחד שהבאתי מבינו", וגם אז הוא לא אומר שהמשיב 1 הוא זה ששלח אותו להביא את אקדח 2. על כן, נטען, כי אין להסתמך על דבריו של דני אלקבץ בהקלטה.

עוד לשיטת הסנגורים גם מ-מ.ט. 935/15 (הקלטה בין עד המדינה לחוקר מיום 16/7/15) לא ניתן לקשור את המשיב 1 לאקדח 2: עד המדינה: "אחרי כמה ימים הם הביאו אקדח בלי מחסנית. חוקר: מי הביא?"

עד המדינה: דני וסטיב הביאו מקריית מלאכי... ממשהו בקריית מלאכי... אבל הא בשליחות של הא שלומי או שלום והא".

לשיטת הסנגורים, משיחה זו עולה כי הבאת האקדח מקריית מלאכי הייתה בשליחות המשיב 2 או המשיב 1, דהיינו, עד המדינה אינו יודע, ובכך יש כדי לעורר ספק. עוד נטען לעניין זה, כי מותב זה קבע בעניינו של בנימין פינטו במ"ת 62854-10-15, כי אין בדברים הנאמרים בשיחות האזנות הסתר (מיום 10.6.15, 13.6.15, 21.6.15, 23.6.15, 24.6.15, 2.8.15), בין בנימין פינטו לבין המשיב 1, כדי ללמד על מעורבותו של המשיב 1 באספקת האקדח, אלא יש בהם כדי ללמד על קיומו של קשר בין השניים. קשר אשר בנימין פינטו אישר בהודעותיו (ראה לעניין זה סעיף ח' עמ' 12 להחלטה מיום 4.1.16).

אשר להקלטה בין שלומי אקריש לעד המדינה (מ.ט. 960/15) בעניין אקדח 2, נטען, כי משיחה זו עולה ששלומי מספר על כך שדני בא לסטיב ואומר לו "שלום רוצה את האוטו ושני השיקים". נטען, כי עסקינן בעדות שמיעה מכלי שלישי, כך שהעדויות אינה קבילה לאמיתות תוכנה.

אשר למילים "שני שיקים" שלגישת המבקשת הכוונה ל"אקדחים" נטען, כי מדובר בפרשנות של עד המדינה, אולם בשתי הודעות אחרות מפרש את המילה "שיק" כ-מטען חבלה. משמע, שנותרנו עם פרשנות, שכן מהתמליל לא נאמרה המילה "אקדחים".

עוד נטען, כי גם כאשר נשאל עד המדינה על מקור אקדח 2, השיב לחוקריו כי שלומי אקריש סיפר לו שהמשיב 2 והמשיב 1 דיברו עם מישהו בקריית מלאכי, אולם כשנשאל איך שלומי אקריש יודע על כך השיב: "סטיב ודני אמרו לו", דהיינו, דבריו של עד המדינה הינם עדות מפי השמועה.

עוד נטען, כי קיים קושי ראייתי לקבוע שהאקדח שהעביר עד המדינה למפעיליו (ביום 16/7/15 ונעשתה בו פעולת עיקור) הוא אותו אקדח שנתפס בחיפוש בדירת המסתור ביום 27/7/15. שכן, קיימת רק חוות דעת יחידה המתייחסת לתפיסה מיום 27/7/15. בנוסף, נטען, כי קיים קושי להצביע על המועד האמיתי בו העביר עד המדינה את אקדח 2 לידי המשטרה. קושי זה נלמד מהסתירות הקיימות במזכרים של השוטרים באשר לשעת העברת האקדח. בנוסף, קיימת סתירה בין דוחות פעולה בעניין תפיסת אקדח 2 בדירת המסתור (ביום 27/7/15) - בדו"ח אחד מופיע כי בוצע חיפוש עם כלבן ולא נמצא דבר, ואילו בדוחות אחרים מצוין כי האקדח נתפס בחצר מתחת לשולחן פלסטיק ירוק עטוף. עוד נטען, כי מצפייה בדיסק המתעד את החיפוש, ניתן להבחין שכאשר הכלב עובר ליד השולחן בחצר הוא אינו מריח דבר, השוטרים אף מרימים את השולחן ולא נראה דבר מתחתיו.

אשר לדוח העיקוב בו מיום 27/7/15 שעה 15:20 (יום תפיסת האקדח בדירת המסתור), בו מזוהים המשיב 1, דני אלקבץ והמשיב 2 באשקלון, נטען, כי אין כל ראיה בתיק המקשרת בין נוכחותם של המשיבים 1 ו-2 בפגישה זו לבין תפיסתו של האקדח בדירת המסתור באותו היום.

אשר לניסיונות הרצח של אדם דאפס ויוסי קריחלי -

למעשה, שוב הסנגורים טוענים כי מחומר הראיות ואף מכתב האישום עולה, כי התוכנית המקורית להמתת דאפס הינה של שלומי וסטיב אקריש לדברי עד המדינה. לעניין זה הפנו הסנגורים להודעת עד המדינה מיום 11/8/15: "שלומי וסטיב החליטו שהם רוצים לפגוע באדם דאפס...". נטען, כי עד המדינה מבקש מהמשיב 2 לארגן לו דירת מסתור באשדוד ואמצעים. תיאור זה מלמד כי שלומי וסטיב אקריש הם אלו שקיבלו את ההחלטה לפגוע בדאפס מבלי שלמשיבים 1 ו-2 היה חלק בקבלת ההחלטה.

אשר לגרסת עד המדינה כי הפנה את סטיב אקריש ודני למשיב 1: "אז הבנתי שסטיב ודני אלקבץ בקשר עם אשקלון, שלום דומראני, שלומי באסה". נטען, כי הדברים נאמרים על סמך הבנתו האישית בלבד של עד המדינה מבלי שהוא מפנה לתימוכין להבנתו, כגון אמירה שנאמרה לו על כך, אלא הדברים נאמרים בחלל ריק. כחיזוק לכך, מפנים הסנגורים, שוב לדברי עד המדינה עוד ביום 16/7/15 בתחילת המשא ומתן עם המפעיל (עמ' 14-15), שם עד המדינה מדבר על כך שסטיב ושלומי סיכמו שהם רוצים לפגוע בדאפס: "ומפה סיכמו דברים שרוצים לפגוע באדם".

עוד נטען, כי מי שביצע בפועל את ההכנות, התצפיות, המודיעין וחיפוש מקומות לניסיונות הרצח הם עד המדינה, דני אלקבץ, שלומי וסטיב אקריש. לעניין זה הפנו הסנגורים לתשובת עד המדינה לשאלת החוקר

בחקירתו מיום 11/8/15: "מי השותף לניסיונות לרצוח את דאפס?" השיב שהוא (עד המדינה), שלומי אקריש, סטיב אקריש ודני אלקבץ, ללא אזכור של המשיבים 1 ו-2.

עוד נטען, כי על אף שעד המדינה לא נקב בשמותיהם של המשיבים 1 ו-2, כבעלי אינטרס/כשותפים לניסיונות הרצח, מחליט החוקר ל"מקד" את העד ולשאול מה האינטרס של המשיבים 1 ו-2 לרצוח את אדם דאפס? ועד המדינה משיב: "אדם מזוהה חזק עם הארגון של בני שלמה והם שלום ושלומי מסוכסכים עם הארגון של בני שלמה ואנשיו". שוב, נטען על ידי הסנגורים כי מדובר בעדות מפי השמועה של עד המדינה. כמו כן, מדובר בחקירה מגמתית לפיה מי שמכניס את עניין האינטרס ושמותיהם של המשיבים 1 ו-2, הוא החוקר בעצמו. לעניין זה הפנו הסנגורים לתוכן השיחה המוקלטת בין עד המדינה לבין מפקד ימ"ר לכיש - יגאל קלימיאן והחוקר בועז זיגדון, בפגישתם הראשונה לצורך גיוסו. ממנה ניתן ללמוד, לשיטת הסנגורים, כי השניים דורשים מעד המדינה את המשיב 1 ועד המדינה מבין שזה מה שהוא צריך לספק בתמורה לחתימה עמו על הסכם עד מדינה (ראה מט 934/15 מיום 14.7.15 החל מדקה 18:46, עמ' 21 לתמליל ההגנה, ראה גם עמ' 40-36):

שוטר: "אם אתה מביא לי את שלום (המשיב 1)... או אם היית מביא את שלום זה משהו אחר...

עד המדינה: אז אני אומר לך נעשה את התוכנית כמו שצריך, נסדר את העניינים הכל, אין לי בעיה, אמרתי לך בוא נחתום על זה, נסדר את זה, אנחנו נגמור את... אמרתי לך גם להיכנס 7, 8, 10 חודש שנעשה איזה קומבינה עם הפרקליטות, איך לעשות חופף, לא יודע.

שוטר: "תקשיב תקשיב, עזוב, סיפורים קודם אתה נותן ואחרי זה אתה מקבל... אבל שאני אבוא לפרקליטות, שמות חשופים... חשופים למה... זה כמו שתגיד אתה מביא את שלום או שאתה מביא איזה נרקומן של שקל וחצי... עד המדינה: לא לא. שוטר: אתה מבין? זה יש הבדל. עד המדינה: אני יכול לנסות להביא את שלום".

עוד לשיטת הסנגורים, הוצאתו של דני אלקבץ בשלב מסוים מהמשך השתתפותו בניסיונות הרצח של דאפס, וכן שינוי התוכנית המקורית וההחלטה לרצוח את יוסי קריחלי, בוצעו לכאורה על ידי עד המדינה, שלומי וסטיב אקריש דבר המלמד אף הוא על העדר מעורבות ושלטיה מצד המשיבים 1 ו-2 כנטען על ידי המבקשת.

לעניין זה הפנו הסנגורים להודעתו של עד המדינה מיום 11/8/15: "...אחרי כמה פעמים שזה לא הצליח לנו ואדם לא בא, אני ושלומי דיברנו יום אחד, והחלטנו שדני לא מתאים לסוג של הדברים האלה, ושאין בו צורך יותר".

עוד נטען, כי גם לאחר ההחלטה להוציא את דני אלקבץ, הרי שלומי וסטיב אקריש ועד המדינה המשיכו לנסות לרצוח את דאפס דבר שמעיד כי המשיבים 1 ו-2 לא הגו את התוכנית ולא היה להם אינטרס ישיר בה.

יתרה מכך, נטען, כי מלכתחילה דני אלקבץ צורף לקשר על ידי שלומי וסטיב אקריש ולכן הגיוני גם שהם אלו שצירפו אותו והם אלו שהיו אחראים על הוצאתו. לעניין זה הפנו הסנגורים להודעת עד המדינה מיום 18/10/15 שם לשאלת החוקר: "איך ומתי ועל ידי מי צורף דני אלקבץ לקשר?" השיב: "באחת הפגישות שקבענו אני ושלומי וסטיב... הם שלומי וסטיב הגיעו עם דני אלקבץ ואמרו לי שזה בסדר שהוא איתם והכל טוב".

עוד לעניין זה נטען, כי בהודעה מוקדמת של עד המדינה מתאריך 13/8/15, כאשר נשאל עד המדינה לאיזה קבוצה שייך דני אלקבץ? השיב כי "אינו יודע להיכן משויך...הוא בא עם שלומי אקריש וסטיב ומהשיחות שלנו ביחד הבנתי שיש לו איזה קשר עם האשקלונים שזה נראה לי אבי ביטון שהוא גם מזוהה עם אנשיו של דומראני". נטען, כי הדבר מלמד על אי ידיעה אישית על קשר כלשהו וכן בטח שלא על קשר ישיר בין דני אלקבץ לבין המשיב 1.

כך הם פני הדברים גם ביחס לשינוי יעד החיסול, שכן עד המדינה הוא זה שהגה את רעיון ההחלפה בין אדם דאפס ליוסי קריחלי ולא המשיבים 1 ו-2. לעניין זה הפנו הסנגורים למ.ט. 935/15 מיום 16/7/15 עמ' 16-17, שם עד המדינה מסביר לחוקר כי שלומי (אקריש) בא אליו לבית ומספר לו שקל "לעשות" את יוסי (קריחלי) והכוונה להרוג אותו. כמו כן, עד המדינה מפרט את חלוקת התפקידים בינו לבין שלומי וסטיב אקריש, כל זאת מבלי להזכיר את המשיבים 1 ו-2.

עוד לעניין זה הפנו הסנגורים להודעת עד המדינה מיום 11/8/15 עמ' 4 כי הוגה הרעיון לניסיון רצח יוסי קריחלי במקום את דאפס, הוא שלומי אקריש יחד עם עד המדינה: "...החלטנו שנעזוב את זה עד שנמצא תוכנית אחרת". לאחר מכן הוסיף, כי שלומי ניגש אליו וסיפר לו שהבחין שיוסי בלי "אבטחה", בלי "שכפ"ץ" וכי יהיה קל לפגוע בו, תוך שהוא מתאר את חלוקת התפקידים: "סטיב ישב בתוך הקיוסק, שלומי ינהג לי ואני ארד לרצו את יוסי".

אשר לפגישה ביום 2/8/15 בביתו של המשיב 1 -

נטען, כי גם עם נערכה פגישה בה השתתפו המתוארים בעובדות כתב האישום, הרי שתוכן ההקלטות אינו אמת באשר לאמירות העדים את ששמעו לכאורה מהמשיב 1 בעניין אקדח 2 או כי צריכים להגיע חמישה אקדחים חדשים ושניים מהם יועברו לסטיב אקריש.

עוד נטען, כי בחלק מן ההקלטות לא תמיד ניתן לשמוע את הדברים באופן מלא ועד המדינה הוא זה "שמסלים את החסר" בהודעותיו. מה גם, עדותו הינה עדות מפי השמועה בכל הנוגע לפגישה ביום 2/8/15 ואשר התרחש בה, זאת מכיוון שלא נכח בה. מכאן, שדבריו אינם קבילים לאמיתות התוכן. לשיטת הסנגורים, גם צירופם יחד של כלל ההקלטות של השותפים עם עד המדינה, יש בהם כדי להפחית מעוצמת הראיות באופן משמעותי.

עוד טענו באי כוח המשיב, כי קיים ספק הן בדברים שנשמעים בהקלטות שמהן עולה לכאורה מעורבותו של המשיב 1 בעניין האקדחים, והן קיים ספק בנוגע לנוכחותו של דני אלקבץ בפגישה ביום 2/8/15 - לעניין זה הפנו הסנגורים לדוחות העיקוב שם מתואר דני מגיע עם רכב מאזדה בשעה 16:36 לעיר אשקלון רח' בת גלים. עם זאת, דני לא נצפה יורד מהרכב לכיוון ביתו של המשיב 1 וכעבור רבע שעה לערך, נצפה הרכב ביציאה מאשקלון. ועל כן לשיטת הסנגורים, ישנו ספק אם אכן בשעה 18:00 נכח דני בפגישה שהתקיימה בביתו של המשיב 1 שכן הוא בכלל היה באשדוד על פי דוח העיקוב.

אשר לשיחות האזנות הסתר בין המשיב 1 לבין דני אלקבץ - נטען, כי לא ניתן לומר באופן חד משמעי כי דני אלקבץ נכח בפגישה. נטען, כי אם המשיב 1 היה מעוניין שדני יגיע היה מתקשר אליו מיד עם הגעתו מאילת. משלא עשה כן, ומאחר ולא קיימת שיחת טלפון מאוחרת לשיחה זו ביניהם, משמע שקיים ספק בדבר נוכחותו של דני בפגישה.

ספק נוסף לגישת הסנגורים אף עולה מדברי דני בשיחה המוקלטת עם עד המדינה (מ.ט. 1146/15 מיום 20/9/15 מ' 3), דני נשמע אומר לעד המדינה כי היה אצל המשיב 1 בפעם האחרונה לפני שלושה שבועות, דהיינו, בתחילת ספטמבר כשהפגישה האמורה התקיימה ביום 2/8/15.

אשר לשיחת האזנת סתר מס' 6568 עמדה 147191 מיום 6/8/15 בין המשיב 1 לבין דני אלקבץ, לגישת הסנגורים לא ניתן ללמוד כי תוכן השיחה נוגע לדברים שנאמרו בפגישה מיום 2/8/15 בביתו של המשיב 1. עוד נטען, כי גם בהנחה ודני אכן נכח בפגישה ביום 2/8/15, עדין יש ספק רב בדברים הנשמעים בהקלטה שלו עם עד המדינה, וגם נעשה שימוש בשמו של המשיב 1 ("עשיתי טעות אמרתי ששולם בתמונה") או אמירות לצורך התרברבות ("שולם בא לפה כל יום לבית") (ראה מ.ט. 1146/15 מיום 20/9/15).

אשר לשיחה המוקלטת בין עד המדינה לבין שלומי אקריש (מ.ט. 960/15) -

נטען, כי בשיחה נשמע עד המדינה אומר: "מה אמרת לשלומי כמה בלאגן?" שלומי: "אמרתי לו נתפס. ושולם (המשיב 1) אומר איך נתפס?...הסברנו לו טה טה...הבן אדם היה עצור טה טה. אמר טוב יגיעו עכשיו חמש חדשים תן להם שתיים. שלומי צריך להתקשר אלי נוסע עם האופנוע מביא שתיים. תן את זה לסטיב על יוסי".

לשיטת הסנגורים, קריאה מדוקדקת של השיחה מעוררת ספק בייחוס האמירה ובמעורבותם של המשיבים 1 ו-2. נטען, כי האמירה "כיצד נתפס?" אינה בהכרח נאמרה על ידי המשיב 1. מה גם, מדובר באמירות שאינן של המשיב 1, אלא אמירות של אחר המספר על אמירות לכאורה, והדברים צריכים להיות חד משמעיים ולא "בערך".

בנוסף, נטען כי נשמעות מפיו של שלומי אמירות רבות מהן עולה כי המשיב 1 לקח את סטיב לצד ואמר לו דבר מה. נטען, כי אמירות אלו הן עדות מפי השמועה, שהרי אם המשיב 1 לקח את סטיב לצד ואמר לו משהו, כיצד היה יכול שלומי לשמוע?

לחיזוק הטענה לפיה המשיב 1 לא אמר את המיוחס לו והביע תמיהה לכאורה הכיצד האקדח נתפס, יש להביא את המשכו של התמליל החל מדקה 46:33 (עמ' 10) שם שלומי נשמע אומר: "פעם ראשונה אני מדבר עם שלום ככה. אמרתי לו רגע רגע רגע אתה יודע בכלל שנתפס זה? אתה יודע משהו?", מכאן, לשיטת הסנגורים ניתן ללמוד שהמשיב 1 כלל לא ידע על אקדח 2 שנתפס. לחילופין, ניתן לראות מאמירה זו כי שלומי מתרברב באוזני עד המדינה.

אשר לשיחה המוקלטת בין סטיב אקריש לבין עד המדינה ב.מ.ט. 1066/15 מיום 21/8/15 -

נטען, כי משמיעת ההקלטה לא ברור דבר ולכן עד המדינה נדרש לפרש את השיחה. עוד נטען, כי גם אם נשמע עד המדינה שואל האם המשיב 1 שלח אותם "לשם", הרי שסטיב לא משיב בחיוב ואף לא ניתן לשמוע מה אומר בכלל. עוד נטען, כי הדבר היחיד שניתן ללמוד מההקלטה זו הוא כי היה מפגש שבו נכחו המשיב 1, המשיב 2 והמשיב 3. אך לא ניתן להבין מהשיחה היכן התקיים המפגש, מתי התקיים המפגש ומי עוד נכח בו.

אשר לטענה בדבר התגמול (₪ 5,000) שניתן כביכול על ידי המשיב 1 לכאורה לשלומי וסטיב אקריש ודני אלקבץ כדי לסיים את הסכסוך שנתגלע ביניהם, ובכדי לתגמלם על ניסיונות הרצח אותם ביצעו עד עתה (עובדה 34 לאישום הראשון) -

לגישת הסנגורים, מן ההקלטות ב.מ.ט. 960/15 (בין שלומי אקריש לבין עד המדינה) ו.מ.ט. 1066/15 (בין סטיב אקריש לבין עד המדינה), ו.מ.ט. 1146/15 (בין דני אלקבץ לבין עד המדינה), עולה, כי הכסף שנמסר לכאורה לידי דני אלקבץ וסטיב אקריש הינו **אך ורק על מנת להביא לסיום הסכסוך ביניהם**. לעניין זה הפנו **לאמירת שלומי**: "...ואני כל הזמן הזה מה עושה? בוכה לשלום. לא ידעתי.. על מה שאנחנו...הוא אמר שסטיב עקץ אותו ב-500 ₪ ובגלל זה הוא חתך. הלכתי אליו ליד שלום...אמרתי לו תגיד לי סיבה בגלל 500 שקל אתה לא בא" (עמ' 5). כמו כן הפנו **לאמירת דני**: "...אני אחי נעול שהוא לקח את הכסף. היה בנינו איזה ויכוח... ואני הבאתי את סטיב, סטיב אומר אני לא מעלתי אותך ואמרתי לו אותי אתה לא יכול למעול אבל את מי שהבאתי בגבייה מעלת אותו והוא גם חבר שלי".

על כן לשיטת הסנגורים, הטענה כי הכסף שימש כתגמול על ניסיונות הרצח הינה תוספת של המאשימה שלא מבוססת בחומר הראיות, מלבד הודעה בודדת של עד המדינה, שכידוע נותן פרשנות (לשאלת החוקר: "על מה ששלום דומראני הוציא 5,000 ₪ ונתן להם? השיב: "שיהיה להם כסף לתזונה כדי לקדם את העניינים").

עוד לשיטת הסנגורים, ניתן ללמוד על העברת הכסף במטרה לסיים את הסכסוך הכספי בין דני לסטיב גם מהשיחות האזנות הסתר בין דני אלקבץ ליוני שטרית (שיחה 1778 עמדה 197 מיום 2/8/15 שעה 20:40, שיחה 1859).

ב. באי כוח **המשיב 2** בטיעוניהם ביחס לאישום הראשון, טענו כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב 2 במעשים המיוחסים לו באישום זה-

אשר להעדרו של מניע - הצטרפו הסנגורים לטיעוני באי כוח המשיב 1.

אשר לעבירת קשירת הקשר (כמתואר בסעיף 6 לעובדות כתב האישום) - נטען, כי המבקשת נוקבת כי הקשר בין סטיב ושלומי אקריש נוצר ביום 10/6/15, אולם למבקשת לא ידוע מועד קשירת הקשר בין המשיב 1 לבין המעורבים. אשר לאמירת עד המדינה מיום 16/7/15 כי הוא אמר לסטיב ללכת "לאשקלונים", ולבקש מהם תמיכה כספית ואמצעים, עומדת בסתירה לדברים אחרים שנמסרו לאחר מכן על ידי עד המדינה.

אשר לתחילת התכנון והביצוע של ניסיונות הרצח כנטען על ידי המבקשת, החלו מיום 4/7/15 - 10/7/15 (ניסו שלומי, סטיב אקריש, דני אלקבץ, עד המדינה בצוותא עם המשיבים 1 ו-2 לרצוח את אדם דפאס), נטען, כי המשיב 2 היה נתון במעצר ימים בין המועדים 5/7/15-14/7/15 במסגרת "פרשייה 512". כך שלא ניתן לסווג את המשיב 2 כ-"מבצע בצוותא" בעבירות ניסיונות הרצח. המבקשת לא הציגה כל ראיה המלמדת על חלקו של המשיב או המלמדת על היותו "בעל שליטה" על מהלך ביצוע התוכנית, בשים לב לעובדה כי המשיב 2 שהה במעצר בזמן שהמעורבים פועלים בשטח באופן עצמאי לחלוטין. לעניין זה הפנו הסנגורים לדנ"פ 1294/96 **משולם ואח' נ' מדינת ישראל** וכן לע"פ 2976/95 **פלוגי נגד מדינת ישראל**.

אשר להעברת סכום של 15,000 ₪ על ידי המשיבים 1, 2 ו-3, נטען, כי כאשר נשאל עד המדינה בהודעתו מיום 11/8/15, מי הביא להם את הכסף? השיב: "חושב ששלומי באסה או שלום דומראני אחד מהם נתן להם את הכסף לשלוח אלי ואליהם 15,000 ₪". בעוד בשיחת גיוסו של עד המדינה מיום 16/7/15, מסר: "הם הלכו לשם עוד הפעם והם שלחו להם מאשקלון 25,000 ₪". אולם כשהחוקר שואל אותו: "מי שלח להם?" השיב: "שלומי באסה, שלום אני לא יודע בדיוק מי נפגשו שמה, הם מדברים אז אני לא שואל יותר מידי שאלות". על כן, לשיטת הסנגורים לא ניתן לתת אמון בגרסת עד המדינה אפילו בשלב הלכאורי, נוכח הסתירות העולות ממנה.

ביחס לאספקת האקדחים 1 (7.65) ו-2 (גלוק) -

נטען, כי בסעיפים 7-10 לאישום הראשון, עולה שמי שסיפק את שני האקדחים הוא לא המשיב ואף העובדות המתוארות בכתב האישום לא נוקבות בשמו של המשיב 2, ועל כן תוהים הסנגורים כיצד יכולה המבקשת לייחס למשיב עבירות נשק, כאשר אין מאזכרות את המשיב כלל.

אשר למפגשים בין שלומי אקריש לבין עד המדינה -

נטען, כי בשני המפגשים מיום 16/7/15 ו- 18/7/15 שמו של המשיב 2 כלל לא הוזכר כאשר שוחחו על תוכנית הפגיעה ביוסי קריחלי ודאפס. כך הם פני הדברים גם במפגש בין עד המדינה לבין שלומי אקריש מיום 4/8/15 אשר מתרחש לאחר הפגישה בביתו של המשיב 1.

לחילופין נטען, כי אם יקבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה לשיחה שהתקיימה בין שלומי אקריש למשיב 2, כפי שעולה מדברים שסיפר שלומי אקריש לעד המדינה, אזי תטען ההגנה כי המדובר באמירה יחידה שקושרת את שמו של המשיב 2 לכאורה לאותו מפגש (מיום 2/8/15 בביתו של המשיב 1), אשר אין בה כדי ללמד על מעורבותו של המשיב 2 לניסיונות הרצח דה-פקטו.

אשר למפגש בין דני אלקבץ לעד המדינה (מ.ט. 1146/15) -

נטען, כי במסגרת אותו מפגש, עד המדינה מנסה בכל דרך להכניס את שמו של המשיב לעניין האקדחים, כאשר

דני מיוזמתו לא מדבר על כך. עוד נטען, כי דני לא אומר דבר לעניין מעורבותו של המשיב 2 בניסיונות הרצח.

לעניין המפגשים בין עד המדינה לבין סטיב אקריש (20/7/15, 12/8/15, 21/8/15) - נטען, כי במפגש הראשון ביום 20/7/15, לא הוזכר כלל שמו של המשיב 2 כמי שמעורב בקשירת הקשר לניסיונות הרצח. גם במסגרת מפגש שהתקיים בין שניר ואזנה, סטיב אקריש ועד המדינה מיום 29/8/15 (מ.ט. 1083/15), השלושה מדברים על יעדים לפגיעה, דרכי מילוט, מניעים אישיים שלהם לפגיעה ושוב שמו של המשיב 2 לא נזכר לאורך השיחה.

אשר לשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר -

נטען, כי לא הועברו לידי ההגנה שיחות של המשיב 2 בזמן קשירת הקשר לכאורה. גם מעיון באלו שהועברו אינן מלמדות דבר בנוגע למעורבותו של המשיב 2 לניסיונות הרצח, לקשר בין המעורבים ולעדכונים בנוגע לשינויים שחלו בתוכנית הפלילית שהתגבשה לכאורה בין המעורבים.

לסיכום פרק זה, תוהה הסנגור כיצד ניתן להעלות על הדעת שהמשיב 2 היה מעורב בניסיונות הרצח שעה שבמספר מפגשים, יחד עם מספר מעורבים ובהזדמנויות שונות, שמו של המשיב 2 כלל לא אוזכר.

ג. באת כוח **המשיב 3** בהתייחסה לאישום הראשון (קשירת קשר לפשע בלבד) טענה כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב 3 -

אשר להעדר מניע - באת כוח המשיב הצטרפה לטיעוני באי כוח המשיב 1.

אשר לעבירה של קשירת קשר -

נטען, כי אין בחומר החקירה כל ראיה המלמדת על קשירת קשר של המשיב 3 עם מי מהמעורבים האחרים בכתב האישום, או על רצון משותף של המשיב 3 עם המעורבים האחרים לביצוע בצוותא של אותה עבירה. עוד נטען, כי עד המדינה בהודעותיו כלל לא נקב בשמו של המשיב 3 כחלק מהקשר, אלא ציין את שמו של המשיב 3 לראשונה בחקירתו מיום 23/8/16, כמי שהיה לכאורה במפגש בביתו של המשיב 1 ביום 2/8/15. עם זאת נטען, כי מאחר ועד המדינה לא נכח בפגישה, הרי שכל דבריו ביחס לחלקו של המשיב 3 הינה עדות מפי השמועה. עוד טענה באת כוח המשיב 3, כי גם בשיחה המוקלטת של עד המדינה עם דני אלקבץ, שמו של המשיב 3 כלל לא מוזכר על ידי דני.

אשר למפגש ביום 2/8/15 בביתו של המשיב 1 -

נטען, כי על פי גישת המבקשת, חלקו של המשיב 3 לכאורה באישום הראשון, עיקרו בתיאום הפגישה בביתו של המשיב 1 ביום 2/8/15. עם זאת נטען, כי אין בחומר החקירה כל ראיה המלמדת כי המשיב 3 הוא הגורם שיזם

וקבע את הפגישה. לעניין זה הפנתה באת כוח המשיב 3 לשיחות האזנות סתר בין המשיב 3 לבין סטיב אקריש ובין המשיב 3 לבין שלומי אקריש. נטען, כי מהשיחות לא עולה שהמשיב 3 הוא שיזם את הפגישה או שידע לאיזו מטרה התבקשה לכאורה הפגישה. היפוכם של דברים, מהאזנות הסתר עולה, כי סטיב אקריש מודיע למשיב 3 שהוא יגיע ביום ראשון, ואילו המשיב 3 שואל אותו האם הכל בסדר, קרי, המשיב 3 אינו יודע מה מטרת הפגישה.

עוד נטען, כי גם אם התקיימה פגישה כאמור בביתו של המשיב 1 ביום 2/8/15, הרי שאין כל ראיה כי המשיב 3 נטל חלק בשיחה או שהייתה לו כל מודעות לתוכן הדברים הנאמרים בשיחה. לעניין זה הפנתה באת כוח המשיב 3 לשיחה המוקלטת בין עד המדינה לבין שלומי אקריש (מ.ט. 960/15), שם מספר שלומי לעד המדינה אודות השיחה של סטיב אקריש ודני אלקבץ ביחס לסכסוך הכספי ובהמשך: "...עזוב את מה שהיה בחוץ נכנסנו לדירה לבפנים...מי סיפר לך שמעלתי אותך בחמש מאות שקל? סטיב אומר לו (לדני - הוספה שלי א' ט'), אומר לו יוני שטרית. הוא אומר לו אני מזיין את יוני, הוא אומר אף אחד לא יכול לגעת בו.. אז הם בדיוק נכנסו מהמרפסת וטורי (המשיב 3), שלומי באסה (המשיב 2) ואלמקייס יושבים..."

האישום השני

א. **באי כוח המשיב 1** טענו כי למעשה, אישום זה מתאר קשירת קשר לכאורה של המשיבים לביצוע אספקת נשק לשלומי אקריש, וכן לכך שהמשיבים סיפקו לו אקדח (אקדח 3), שהיה אמור לשמש את שלומי וסטיב אקריש לרציחתו של יוסי קריחלי. האקדח נתפס ביום 11/8/15 עת שנסע שלומי אקריש ברכב יחד עם דן אדרי חזרה ממפגש עם המשיב 4 בנתניה לכיוון אשדוד.

נטען, כי אין באמירה המוקלטת בשיחה בין עד המדינה לבין שלומי אקריש (מ.ט. 960/15 מיום 4/8/15), לבדה כדי להעיד על מעורבותו של המשיב 1 בעניין האקדחים. עוד נטען, כי מדובר באמרת שותף לעבירה הדורשת "חיזוק" - וחיזוק כזה אין.

אשר לפגישה לכאורה מיום 5/8/15 בשעה 17:40 בין המשיבים 1 ו-2 לבין המשיב 4 ברחוב הימית 50 ראשל"צ, שם שוחחו לכאורה השלושה על אספקת האקדחים, עליהם דובר ביום 2/8/15, נטען, כי מלבד איכון של המשיב 1 בראשל"צ במועד הפגישה, לא קיימת אף ראיה המציבה את המשיב 1 בפגישה זו, או אשר מעידה על תוכן הפגישה. עוד נטען, כי מהאזנות הסתר ביחס למשיב 2 נשמע לכאורה המשיב 2 מכוון את המשיב 4 להגיע לרח' יהודה הימית בראשל"צ. עם זאת, שמו של המשיב 1 לא עולה בשיחות אלה, וגם משיחות אלה ניתן להבין כי המשיב 4 קובע פגישה עם המשיב 2 לבדו. נטען גם, כי המשיב 2 לא נשמע אומר למשיב 4 "אנחנו מחכים לך".

עוד נטען, כי אומנם על פי **האיכונים**, המשיב 1 מאוכן בראשל"צ בשעה 17:33, באתר א.א ראשל"צ ולפני כן באתר "אצטדיון אתלטיקה". המשיב 2 מאוכן גם הוא באתר "אצטדיון אתלטיקה". עם זאת, לשיטת הסנגורים, למשיב 1 אין איכון בשעה 17:40 (שעת קיום הפגישה). בנוסף נטען, כי המאשימה לא צרפה חוות דעת

תקשורת ולא מפת אתרים עם מיקומי האנטנות, ועל כן לא ניתן לדעת על איזה אזור חולשות אנטנות אלה.

עוד לטענת באי כוח המשיב 1, מכתב האישום עצמו, ניתן ללמוד כי "ההתפתחות" לאחר פגישה זו, אינה נוגעת למשיב 1, שכן המפגש הנוסף מאותו היום (5/8/15) הוא בין המשיב 2 לבין שלומי אקריש, לרבות השיחות שנקלטו בהאזנות סתר. עוד נטען, כי קיים קושי ראייתי להוכחת תוכנה של השיחה שנערכה בפגישה ביום 5/8/15. גם אם תצליח המאשימה להוכיח כי המשיב 1 נכח בפגישה, הרי שאין ולו בדל ראיה לתוכנה של השיחה בפגישה שעניינה אספקת אקדחים. נטען, כי מדובר בהשערה של המאשימה לאור ההתפתחות המאוחרת (תפיסת האקדח אצל שלומי אקריש), שאלה אין כל קשר למשיב 1.

אשר לטענה בדבר הסדרת הייצוג המשפטי לשלומי אקריש ע"י המשיבים 1, 2 ו-3 (לאחר מעצרו ביום 11/8/15)-

נטען, כי מהראיות עולה כי הייצוג לא הוסדר על ידי המשיב 1, דבר שמעיד על העדר קשר למעורבותו של המשיב 1 ביחס לאספקת אקדח מס' 3. לשיטת הסנגורים, לא ידוע מה תוכן המפגש שנערך למחרת מעצרו של שלומי אקריש, בין המשיבים 1, 2 ו-3 לבין סטיב אקריש, ולכן אין בכך כדי לקשור את המשיב 1 להסדרת הייצוג המשפטי של שלומי אקריש.

עוד נטען, כי אם המשיב 1 היה אחראי להסדרת הייצוג, הרי שזה היה נסגר כבר ביום הפגישה (12/8/15) וסטיב לא היה צריך לקיים שיחות לאחר הפגישה ולבקש מהמשיב 2 או מהמשיב 3 להסדיר את הייצוג. אשר לטענה כי בהאזנת הסתר נשמע סטיב אקריש אומר למשיב 3, למסור תודות ל-"חבר" על העמדת הייצוג לשלומי אקריש, נטען, כי שמו של המשיב 1 לא נשמע בשיחה, אלא המילה "חבר", ולא ניתן ללמוד מכך שהכוונה היא למשיב 1. שכן, המבקשת מנסה להיתלות במילה "חבר" כפרשנות לשמו של המשיב 1. לעניין זה נטען, כי קיימות מספר שיחות האזנות סתר בהן נשמעת המילה "חבר", ומהן ניתן להבין באופן חד משמעי שאין הכוונה למשיב 1. כך למשל בשיחה 4791 מיום 13/7/15 בין דני אלקבץ לבין המשיב 1, דני, נוקב במילה "חבר" כלפי אדם אחר. גם בשיחה 2628 בין המשיב 1 לבין המשיב 4 מיום 28/6/15 נשמע המשיב 4 מציין את המילה "חבר" כאשר מתכוון לאדם אחר. עוד נטען, כי במ.ט 1146/15 נשמע דני אלקבץ אומר לעד המדינה כי המשיב 2 דאג לכאורה לייצוג המשפטי. לסיכום, נטען, כי אם המשיב 1 היה זה ששלח את שלומי אקריש להביא את האקדח, היה גם חש מחויבות לממן את הייצוג המשפטי, ומשזה לא הוסדר, יש בכך כדי להצביע דווקא על אי מעורבותו של המשיב 1 בכל הנוגע לאקדח.

ב. באי כוח **המשיב 2** בהתייחסם לאישום השני טענו, כי האמירה לפיה משיב 1 הורה למשיב 2 להעביר לידהים של שלומי וסטיב אקריש שניים מתוך חמשת האקדחים (במפגש שהתקיים בביתו של המשיב 1 ביום 2/8/15), הינה אמירה "מתרברבת" של שלומי אקריש בפני עד המדינה.

עוד נטען, כי בשיחה בין עד המדינה לבין שלומי אקריש (מיום 4/8/15), מסר שלומי דברים שעומדים בסתירה לדברים שמסר סטיב אקריש לעד המדינה (ביום 21/8/15 מ.ט. 1066/15). לדוגמה, עד המדינה שואל את סטיב לאן שלחו את שלומי אקריש? וסטיב משיב: "לבונקר" (המשיב 4). עד המדינה שואל: "מי זה בונקר?" וסטיב משיב: "שי שירזי...בונקר זה חבר של שי".

עד המדינה שואל את סטיב: "ומי שלח אותו לשם? שלום?", וסטיב עונה: "לבד... הם אמרו הם רוצים חדש אמרו לו". לשיטת הסנגור, לא ניתן ללמוד דבר מאמירה סתמית של שלומי אקריש במסגרת שיחתו עם עד המדינה כשכל מטרתה הינה התרברבות.

עוד טענו באי כוח המשיב, כי אומנם קיימות שיחות רבות בין המשיבים 2 ו-4, לפני הפגישה (של המשיב 4 עם שלומי אקריש ביום 11/8/15) ואחרי מעצרו של שלומי אקריש, אם כי, לגישת הסנגורים, השניים משוחחים על ענייני כספים ואין שום אינדיקציה לנושא של נשקים, כנטען על ידי המאשימה.

ג. **באת כוח המשיב 3** טענה ביחס לאישום השני כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב 3 במעשים המיוחסים לו באישום זה. נטען, כי עד המדינה בהודעתו מיום 23/8/15, לראשונה מזכיר כי המשיב 3 נכח במפגש בביתו של המשיב 1 ביום 2/8/15, ואולם אף לשיטתו של עד המדינה, נוכחותו של המשיב 3 בדירה, ככל שהייתה, איננה מאששת כל טענה, כי היה למשיב 3 חלק בקשירת קשר לכאורה ו/או במסירת נשק. יתרה מכך, מדובר בעדות מפי השמועה, שכן עד המדינה לא נכח במפגש.

עוד נטען, כי גם לגישת המבקשת, המשיב 3 כלל איננו מוזכר כחלק מן המפגש שהתקיים לכאורה ביום 5/8/15 בין המשיבים 1 ו-2 לבין המשיב 4 בראשל"צ לצורך תיאום אספקת האקדח.

אשר לשיחת האזנת הסתר מס' 4311 בתאריך 12/8/15 בשעה 11:08 בין סטיב אקריש לבין משיב 3, במסגרתה ציין סטיב בפני המשיב 3 בדבר מעצרו של שלומי אקריש, נטען, כי מתוכן השיחה עולה בברור כי המשיב 3 כלל לא ידע אודות מעצרו של שלומי אקריש. וגם בשיחה מס' 5274 מיום 18/8/15 תוכן השיחה אינו מעלה על ידיעה, כי המשיב 3 היה ו/או ידע דבר על ייצוד משפטי לכאורה לשלומי אקריש וכל שעולה מהאזנת הסתר היא בקשה של סטיב אקריש למשיב 3, למסור תודה ל-"חבר". עוד לעניין זה נטען, שהמשיב 3 ענה לו שאין על מה להגיד תודה, בו זמנית סטיב מציין שהוא ימסור תודה בעצמו. על כן, תוהה באת כוח המשיב, האם יש בכך כדי להעיד על קשר פלילי לאספקת נשק לחובת המשיב.

ד. **בא כוח המשיב 4** בהתייחסו לאישום השני לא חלק על העובדות המתוארות באישום, אלא לשיטתו השאלה העיקרית היא - האם ניתן לקבוע בהסתברות הנדרשת כי אכן הייתה מסירה של אקדח דווקא בנקודת הזמן הזו, ואם הייתה מסירה - האם המשיב 4 הוא שביצע אותה בעצמו או שמא רק קידם את הקשר שמומש על ידי אחר.

בא כוח המשיב לא חלק על כך שישנו קשר טלפוני בין המשיב לבין המשיבים האחרים, לרבות מפגשים (5/8/15, 11/8/15), אם כי, לשיטתו אין כל אינדיקציה לגבי תוכן המפגשים. אשר למחקרי התקשורת - הרי הם מעידים רק על היכרות. אשר להאזנות הסתר נטען כי אין בהם דבר מחשיד מלבד תיאומי מפגשים. במישור זה נטען, אומנם המשיב 4 נשמע אומר בשיחה: "תבואו בערב עכשיו סגור שם", אך

אמירה זו, לשיטת הסנגור, רק מחזקת את הרושם שלא המשיב 4 הוא "הכתובת", אלא "מקום אחר שסגור שם כעת". על כן, עצם המפגש אינו מוכחש וגם התיאומים למפגש וגם הליווי שנשלח מטעמו של המשיב (דוד ינאי) לאזור מגוריו.

לגופם של דברים נטען, כי העוקב איננו מציין שהבחין במסירה, או כניסה של אדם לרכב ויציאה ממנו וזאת, על אף שלכאורה אמור לדעת שמטרת המפגש הינה העברת אקדח.

אשר לעדותו של דן אדרי (נהג ברכב עבור שלומי אקריש), נטען, כי מדובר בעד שמסר בחקירותיו גרסאות שונות וסותרות - תחילה מסר ששלומי אקריש יצא מהרכב וחזר עם שקית; בפעם השנייה, מסר שבחור אחר נכנס לרכב והוא זה שמסר לשלומי את השקית. עוד נטען, כי דן לא נתן הסבר מניח את הדעת לסתירה בדבריו והוא מעלה סתירה נוספת, שכן, לפתע הוא מוסר שהאדם שדיבר עם שלומי אקריש מחוץ לרכב (לכאורה המשיב 4), הוא אותו אדם שנכנס לאחר מכן לרכב ומסר לאקריש את האקדח.

לשיטת הסנגור זה מעיד על כך שדן שקרן ומנסה לחפות על עצמו, לרצות את החוקרים כדי שלא יעצר.

אשר להתרחשויות לאחר תפיסת האקדח -

ב"כ המשיב אישר בטיעונו, שאומנם סטיב אקריש נשמע בשיחה המוקלטת עם עד המדינה (מ.ט. 1066/15), אומר כי שלומי (אקריש) נתפס לאחר שהביא אקדח מנתניה, מבחור בשם בונקר (המשיב 4), שהינו חבר של שי שירזי. אולם, לגישתו מדובר בעדות מפי השמועה.

טיעון נוסף שעמד עליו בא כוח המשיב 4, שהוגדר על ידו "חלון הזמן הקריטי" - (-) בשעה 21:46 מתקיימת שיחה טלפונית בין שלומי אקריש לבין המשיב 4 ודוד ינאי.

(-) בשעה 22:05 שלומי אקריש ודן אדרי מגיעים לביתו של המשיב 4.

(-) בשעה 23:00 נעצרו שלומי אקריש ודן אדרי בצומת "קוקה קולה".

(-) דן אדרי בעדותו מדווח על מפגש של כ-15 דקות מחוץ לביתו של המשיב 4 בנתניה.

(-) דוח העוקב מתאר מפגש שארך כ-4 דקות בלבד.

(-) הנסיעה מנתניה ועד לצומת "קוקה קולה" אורכת כ-20 דקות, מה שמותיר כ-35 דקות

למפגש בין המשיב 4 לבין שלומי אקריש (הערכת הזמנים הינה של הסנגור).

על רקע הנתונים הנ"ל לצד הסתירות בהודעותיו של דן אדרי, נטען, כי גם אם בית המשפט יקבע כי המשיב 4

קשר קשר עם המשיבים האחרים להעביר לידיהם אקדח וכי הפגישה בינו לבין שלומי אקריש הייתה חלק נוסף בקשירת הקשר - עדין, אין ראיה שניתן להסתמך עליה, לפיה, התרחשה מסירה במפגש העיקרי. כמו כן, לא ניתן לשלול ששלומי אקריש ודן אדרי אספו את האקדח ממקום אחר, לפני או אחרי המפגש, בשים לב כי ישנו חלון זמנים של 25 עד 30 דקות בזמן הקריטי ביותר.

לסיכום, בא כוח המשיב עתר לקבוע כי ישנה חולשה ראייתית המצדיקה שחרורו של המשיב 4 לחלופת מעצר מרוחקת בדמות מעצר בית מלא ולחילופין מעצר בפיקוח אלקטרוני לצד ערבויות כספיות.

האישום השלישי-

א. לגישת **באי כוח המשיב 1**, לא ניתן להסתמך על אמירות שניר ואזנה בשל **חוסר מהימנותו**. נטען, כי אם המאשימה מבקשת לתת משקל כלשהו לאמירות של שניר ואזנה בפני עד המדינה, עליה לפתוח בחקירה פלילית נגד סנגורו לשעבר ונגד תובע בפרקליטות מחוז דרום, שקיבל לכאורה כסף כדי "לסגור" הסדר מקל עמו במסגרת תיק אחר ("אתה יודע מה זה? יוסי הוסיף לדרחי עוד כמה שקלים, דרחי שילם לתובע של מחוז דרום, הוריד לי את התיק לשנה").

עוד נטען, כי לא ניתן להאמין רק לחלק מדבריו של שניר - או שמאמינים לכל הדברים שאמר בהקלטות, או שלא מאמינים כלל (הסנגורים הפנו לדוגמאות לחוסר מהימנות שניר לדיסק 8 מ.ט. 1015/15 מיום 31/8/15).

אשר לפגישה מיום 24/8/15 ב-"הום קפה" באשקלון בנוכחותם של המשיבים 1, 2, 3, שניר ואזנה וחסד אדרי (במסגרתה לגישת המבקשת ניסה המשיב 1 לשדל את שניר ואזנה לפגוע במי מהגרזינים ובכללם גיאה וראמז על ידי הנחת מטען חבלה) - נטען, כי קיים ספק בשאלת קיום הפגישה. ספק זה נלמד לשיטת הסנגורים מארבעה טעמים: ראשית, המועד 24/8/15 נקבע על רקע שאלת עד המדינה את שניר: "מתי היית אצל שלום?" ושניר משיב: "לפני יומיים" (שיחה מוקלטת מיום 27/8/15 מ.ט. 1015/15), דהיינו הפגישה לכאורה התקיימה ביום 25/8/15 ולכן יש בכך כדי לשלול את התקיימותה של הפגישה ביום 24/8/15. שנית, לא קיים דו"ח הפעלת סוכן מיום 24/8/15 המצביע על תיאום פגישה בין שניר לבין עד המדינה. עם זאת, קיים דוח הפעלת סוכן מיום 25/8/15 (עניינו הקלטת שיחה בינו לבין שניר ואזנה בדירה), לכן, כאשר שניר נשמע בשיחה מציין כי נפגש לכאורה עם המשיב 1 לפני יומיים, הרי יש בכך לשלול קיומה של פגישה ביום 24/8/15; ולמעשה להצביע על פגישה אחרת, אם בכלל, שנערכה ביום 23/8/15. שלישית, נטען כי מתוכן הדברים שנשמעו בשיחות האזנת סתר עמדה 191 שהתקיימה בין משיב 1 לחסד (שיחה 8649, שיחה 8650, 8666) מיום 24/8/15, וכן בין המשיב 1 המשיב 3, ניתן ללמוד כי בסופו של יום חסד והמשיב 1 לא נפגשו ביום 24/8/15. רביעית, נטען, שאין איכונים של המשיב 1 מיום 24/8/15 בשעה 23:14, בה נטען כי הפגישה התקיימה, המצביעים על שהייתו במקום. אשר למפת האתרים שצירפה המבקשת, הרי מדובר באתר החולש הן על "הום קפה" והן על דירתו של המשיב 1. ולכן, גם כאשר המשיב 1 שוהה בדירתו, האתרים יהיו זהים.

אשר למישור המשפטי - נטען, כי קיים ספק בהתקיימות עבירת השידול.

נטען, כי בדיסק נשמע שניר אומר: "הוא מסדר את קריחלי...אני רוצה לסדר את פפו ואת דאפס". כאשר לגישת המבקשת, "הוא" הכוונה למשיב 1 לאור פרשנותו של עד המדינה בחקירתו.

לגישת באי כוח המשיב, לא ניתן לקבוע כי "הוא מסדר את קריחלי" מתייחס בהכרח למשיב 1, שכן קיימת אפשרות באותה מידה שהתייחס גם לחסד אדרי. עוד נטען, כי גם אם נאמרה אמירה כזו, הרי שאין מהווה אינדיקציה לשידול, שכן האמירה "לסדר" אינה מלמדת על עידוד, דרישה, הפצרה כנדרש על פי היסוד העובדתי של העבירה.

עוד לגישת הסנגורים, המאשימה למדה על "ניסיון השידול" המיוחס למשיב 1, בעיקר מדברי שניר ואזנה לעד המדינה: "שלום אמר לי סגור...על גאיה, גאיה, וראמז... אמרתי לו תשמע יוסי צ'יפס יושב ככה, לא אמר לי תשמע אם הזזת אחד אני אזיז את יוסי הזה".

בהמשך השיחה נשמע שניר אומר לעד המדינה: "אמרתי לו תשמע יש לנו דאפס, אומר לי זה טוב גם, אתה מבין...לפי מה שהבנתי הוא חרמן אחושרמוטה על גאיה. חרמן על גאיה אתה מבין? הוא אמר לי תשמע אם אתה משלים שמה אחד, אם נפל לך שתי אלו, נפלו לך והצלחת נגיד..." עד המדינה: "מי זה שתי אלו?" שניר: "דאפס וחובב. אמרתי לו תשמע יכול להיות שאני אתפוס שתי ציפורים במכה אחת. לא, אחד הוא אומר לי טוב ותשמע וזה יוסי עלי".

על רקע האמור לעיל, נטען, כי היסוד העובדתי של עבירת ניסיון השידול לא מתקיים. שכן, מאמרותיו של שניר בהקלטה, לא ניתן להוכיח כי הייתה למשיב 1 התנהגות "פוטנציאלית" העשויה להשפיע מנטאלית על שניר ואזנה "המשודל". וכי בזכות התנהגות זו, קיבל ההחלטה לבצע את העבירה. עוד נטען, כי היסוד העובדתי דורש גם רכיב נסיבתי של משודל הטעון הנעה מנטלית לביצוע עבירה. לעניין זה נטען, כי מחומר הראיות עולה בברור, כי שניר היה בעל אינטרס עצמאי בפגיעה האמורה ולכן אין הוא בר שידול. תימוכין לטעון זה הפנו הסנגורים לאמירות שניר ואזנה, למשל: ביום 27/8/15 נשמע שניר אומר לעד המדינה שהוא בעצמו רוצה "לסדר" את פפו ודאפס. ולכן לא יכול להתבצע לכאורה ניסיון שידול מצד המשיב 1.

ביום 30/9/15 נשמע שניר אומר "אני גומר על שניהם אחרי זה אני עובר...למטרה שלי האישית כאילו. אומר לי מה הוא אישית שלנו? אמרתי כן אני לוקח אותו אישית זה זה מטרה אישית שלי, תן לסיים עם זה רק אז אני הולך אחריו אישית". בהמשך נשמע אומר: "אתה יודע מה עמוס אמר לי? אומר לי שניר זה אינטרס משותף אנחנו כולנו באותה צלחת מבין".

עוד לגישת באי כוח המשיב, ניתן ללמוד על האינטרס העצמאי של שניר גם מהודעתו של עד המדינה מיום 10/8/15 לפיה כבר בחודש דצמבר 2014 עלה הרעיון להטמין ברכבו של אלירן חובב מטען חבלה, כאשר המשיב 1 כלל לא מוזכר ולא חלק מהעניין.

עוד לגישת באי כוח המשיב 1 לבד מהאינטרס האישי של שניר לפגיעה באדם דאפס ואליין חובב, עולה מן ההקלטות כי הוא גם בעל האינטרס לפגיעה ביוסי קריחלי ופועל לצורך פגיעתו, לבדו. לעניין זה הפנו הסנגורים להודעת עד המדינה מיום 16/9/15 (לאחר ניסיון השידול לכאורה המיוחס למשיב 1), במסגרתה סיפר עד המדינה כי שניר אמר לו: "הלוואי שאני אתפוס את יוסי ועוד בחור בשם ניסים זהבי אחד החברים של יוסי קריחלי והוא ידפוק בשניהם, יירה בהם".

לשיטת ההגנה, הכיצד לאחר ששניר והמשיב 1 "סגרו" לכאורה עקב ניסיון השידול, כי שניר יפגע באדם דאפס ואליין חובב והמשיב 1 יפגע "בתמורה" ביוסי קריחלי, עדין מנסה שניר לפגוע בכל כוחו ביוסי קריחלי בעצמו כבעל אינטרס פרטי בפגיעה בו. לכן, לשיטת ההגנה מדובר בעוד אינדיקציה לכך שדבריו של שניר אינם אמת ולכל היותר בגדר "התרברבות", ולכן גם הלמידה של ניסיון השידול מהם, שגויה היא. וביתר שאת העובדה שלא מיוחסת למשיב 1 עבירה של קשירת קשר (ראה לעניין זה עובדה 20 לאישום השלישי).

לאור המתואר לעיל ובשים לב לספק הקיים בנוכחותו של המשיב 1 בפגישה מיום 24/8/15 בה נולד לכאורה הקשר וניסיון השידול, לא ניתן לומר כי האמירות של שניר או פרשנות עד המדינה מספיקות לבדן כדי לגבש ראיות לכאורה כנדרש.

ב. באי כוח **המשיבים 2 ו-3** בהתייחסם לאישום השלישי הצטרפו לטיעוני באי כוח המשיב 1 ככל שנוגע להעדר מהימנות אמירותיו של שניר ואזנה ולהודעות עד המדינה כעדויות מפי השמועה. עוד נטען כי אין עד המדינה יכול להעיד על תוכן הפגישה לכאורה מיום 24/8/15, האם כלל התקיימה ומי נכח בה ככל שהתקיימה, שכן, אין לעד המדינה כל ידיעה על כך או אמירה שקלט בחושיו בעניין זה.

אשר לדוחות העיקוב מיום 31/8/15 (המתעדים מפגש בין המשיבים 2 ו-3 שניר ואזנה ומורן גוביר), נטען, כי אין כל ראיה בדבר תוכן הדברים שנאמרו במפגש ואין כל אינדיקציה מלבד אמירותיו של שניר, כי המפגש הינו לצורך קידום הקשר הנטען בכתב האישום.

אשר למפגש המתואר ביום 2/9/15 בין מורן, שניר והמשיב 3, נטען, כי תיאור זה נעדר כל ראיה חיצונית לתוכנו, ככל שמדובר על העברת המטען כפי שצוין בכתב האישום.

אשר לשיחות האזנות סתר בין שניר, מורן והמשיב 3, נטען, כי אין בתוכן השיחות כל גוון פלילי כנטען ולו לכאורה. השיחות מלמדות לכל היותר על היכרות - דבר שאינו מוכחש. עוד נטען, כי גישת המאשימה הינה ספקולציה מרחיקת לכת. לעניין זה הפנתה באת כוח המשיב 3 להודעת עד המדינה כאשר נשאל בנוגע לקשר של המשיב 3 לסיפור המטען:

ש: "מה הקשר של אבי וטורי לכל סיפור המטען?"

ת: אבי וטורי ושלומי באסה הם אנשים של שלום דומראני, ויכול להיות שהוא שלח את אבי כדי לסדר את מה שהם צריכים ויקבע איתם את המשך הסידורים".

לשיטת באת כוח המשיב 3, אין למשיב 3 קשר להעברת המטען לכאורה וכל שמתבססת עליו המאשימה, הוא השערותו של עד המדינה, יכול להיות שהמשיב 3 נשלח לצורך כך, כאשר אין כל אזכור למשיב 3 בעניין "ביצועים"/"פרנסה"/מטען חבלה - זאת אף לגרסת המאשימה.

לשיטת ההגנה - פרשנותה של המבקשת לשיחות, אשר תוכנן אינו ידוע ומניעיו המגוונים של שניר בשיחותיו עם עד המדינה, הובילו את המבקשת למסקנה, כי שיחה אשר תוכנה סיוע כספי לאור מצבו הכלכלי העגום של שניר ומורן, הינה שיחה לצורך תיאום העברת מטען - מטען, אשר לעולם לא הגיע לאוויר העולם. לעניין זה הפנתה באת כוח המשיב 3 להאזנת סתר שיחה מס' 1500 מיום 1/9/15 שעה 19:35, וכן מ.ט. 1015/15 דיסק 12 בין שניר לבין עד המדינה. על כן נטען, כי הכסף שניתן לשניר היה לאור מצבו הכלכלי הקשה ולא בתמורה לביצוע כל פעולה.

אשר להגעתו של המשיב 3 בשעה 15:40 לבית הקפה "הום קפה" שם פגש במשיב 2, נטען, כי המשיב 3 מתגורר בבניין הסמוך לבית הקפה שם הוא מעביר חלק נכבד מזמנו ואין במפגש, ככל שהיה, בין שני המשיבים בבית הקפה הסמוך לביתם, כדי להעיד על פעילות פלילית.

לסיכום, נטען, כי מדובר באישום נסיבתי, שבו מארג הראיות צריך להוביל למסקנה אחת ויחידה אפשרית, אולם סברת המבקשת לפיה תוכנו של המפגש איננו העברה של כסף לאור מצוקתם של שניר ומורן, אלא לצורך העברת מטען בחלקים - הינה אבסורדית וספקולטיבית. לחילופין עוצמת הראיות אינה יכולה להוביל למסקנה ברורה בדבר סיכויי ההרשעה, וודאי לא אחת ויחידה ומשכך שתיקתם של המשיבים 2 ו-3 כדי להשלים את החסר.

תמצית חומר הראיות

5. המעשים המתוארים בכתב האישום מקימים עילת מעצר של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(ג)(4) לחסד"פ. הדיון שלהלן יתמקד אפוא בשאלה האם המארג הראייתי בתיק החקירה עולה כדי הרמה הנדרשת של ראיות לכאורה ואם יש מקום להורות על חלופת מעצר או על מעצר באיזוק אלקטרוני, חלף המעצר עד לתום ההליכים.

6. החלק הכללי

א. הודעות עד המדינה/סוכן (מ"ט 935/15, 7/8/15, 9/8/15, 11/8/15, 12/8/15, 21/9/15, 24/9/15, 9/10/15, 18/10/15, 22/10/15) - מעיון בכלל הודעותיו של עד המדינה ניתן ללמוד על חלקו הכללי של כתב האישום בדבר **המניע** של המשיבים לביצוע המעשים המיוחסים להם בכתב האישום וגם על חלקו ופעולותיו הן בכובעו **כעד מדינה** והן בכובעו **כסוכן משטרה**.

אשר **למניע** - עד המדינה מתאר באמרותיו את המבנה הקואליציוני של קבוצות הפשע השונות

הלוקחות חלק בפרשייה, ואת האינטרסים השונים וזהות האינטרסים של הקבוצות השונות. בתמצית, בשנת 2014 התגבשה "קואליציה" - "האשדודים" (יוסי אדרי ואנשיו, כולל עד המדינה), "האשקלונים" (דומראני ואנשיו) ו-"רחובות" (עמוס לביא ואנשיו), כנגד דוד קריחלי ("דטו") וה"גרזינים" וכנגד בני שלמה ואנשיו (ראה לענין זה הודעות מיום 7/8/15, 9/8/15).

בהודעתו מיום 7/8/15 (עדות ניקיון), מסר עד המדינה, בין היתר:

"אני ואנדר"י ואדי ואבי זהבי, אדי שלח את המטען לטובת פגיעה באלירן חובב, מי שהזמין את הפגיעה זה אני ואנדר"י ואבי ושלומי באסה (המשיב 2) ומומי קסנטיני. אדי סיפק את המטען, אני ואנדר"י ביקשתנו את המטען, רצינו לפגוע בו בגלל השיוך לכנופייה של בני, יוסי אדרי והאחים לביא ושלומי באסה (המשיב 2) ומומי שייכים לקואליציה של שלום דומראני (המשיב 1), והצד השני הוא בני שלמה ודטו ואלירן ואדם וכל הכנופייה של דטו "הגרזינים". יש רשימה ליעדים שאמורים להיפגש והתכנון והכל ברור. שדרך יוסי שדאג לנו לאמצעים וכסף".

בהודעתו מיום 9/8/15, מוסר, בין היתר: "...לאחר שהשתחררתי שבועיים אולי יוסי (אדרי - אסיר בכלא), התקשר אלי ואמר לי ולאונדר"י (אונדר"י זורו וורו) לנסוע לאשקלון ולפגוש את שלומי באסה (המשיב 2) ומומי קסנטיני, וזאת על מנת שהם ינסו לסייע לנו בלהצטייד בציד על מנת לקדם את התכנונים שלנו בפגיעה בגרזינים... נסענו... ועדכנו אותם בתכנון שלנו לפגוע בגרזינים... אמרתי שיש לנו סכסוך עם דטו, הם מכירים את דטו, ושאנחנו רוצים אותם ביחד קואליציה ועזרה בדברים, אמצעים, אמל"ח על מנת שנוכל לפגוע בגרזינים".

עוד לעניינינו רלוונטית שאלת החוקר לעד המדינה בהודעה מיום 13/8/15:

ש: "האם תוכל לומר לי מי האנשים שחברו יחד על מנת לפגוע בגרזינים ובאלירן חובב ובאדם דאפס?"

ת: שלומי באסה (המשיב 2) ומומי קסנטיני, אבי זהבי, עמוס לביא, יוסי אדרי ואנחנו - אני, אנדר"י, שניר, טל ושמעון.

ש: שאתה אומר מומי קסנטיני ושלומי באסה למי הם משויכים?

ת: לשלום דומראני (המשיב 1)

ש: האם שלום דומראני הוא גם אחד האנשים שיש להם אינטרס לפגיעה באשדודים?

ת: כן

ש: בוא ותאמר לי מי שייך לחבורתו של שלום דומראני?

ת: שלומי באסה (המשיב 2) ומומי קסנטיני זה מה שאני יודע ונפגשתי איתם.

ש: למי שייך דני אלקבץ?

ת: לא יודע

ש: האם נכון לומר ששלום דומראני ואנשיו, עמוס לביא ואנשיו, יוסי אדרי ואנשיו שאתה אחד מהם כמו כן אבי זהבי, סטיב ושלומי אקריש חברתם יחד על מנת לפגוע בכל מי שמזוהה עם ארגונו של בני שלמה הכולל את חבורת הגרוזינים ואנשים נוספים כאשר לכל אחד יש את האינטרס שלו שהפך להיות אינטרס משותף של כולם?

ת: כן."

ראה גם השיחה בין שניר לעד המדינה (מ.ט. 1015/15 מיום 31/8/15 - דיסק מס' 6) - שם נשמע שניר אומר (מונה 16:04): "שלום היה אצל מוטי ביום שישי."

עד מדינה: ביום שישי?

שניר: "בבית. אמר לו מה הם סתם יעני מצליבים את עצמנו מ.. אחד מתנתק מהשני, אנחנו ביחד במלחמה הזאתי יאללה בוא נדרוס אותם. כל אחד ידרוס לבד.. אתה תדרוס, אנחנו נדרוס, האשדודים ידרסו.. כל אחד יודע מה לעשות."

עוד לעניין סוגיית המניע/האינטרס לפגוע ב"גרוזינים"/"הקואליציה", רלוונטית אמירתו של עד המדינה לחוקר במ.ט. 935/15 מיום 16/7/15 -

בתמצית, עד המדינה מספר אודות מי שלדעתו היה מעורב ברצח מנשה מאור וכיצד בוצע הרצח - באמצעות מטען שהוצמד לרכבו והופעל מרחוק. עוד מספר אודות סכסוך בין יוסי אדרי לדוד קריחלי (דטו), שהתרחש בכלא; אודות אירוע השלכת רימון רסס לעבר ביתו של צ'רלי אדראין; אודות ניסיון הפגיעה ביוסי קריחלי, אדם דאפס וכן יעדי פגיעה נוספים (אלירן חובב, גאיה, עמוס ורוני).

כשנשאל לגבי **ניסיון הפגיעה ביוסי קריחלי**, מסר כי בחודש האחרון היה בקשר עם שלומי אקריש: "... כאילו היה אומר לי בוא הא בהתחלה היה אומר לי בוא כזה אומר לי אנחנו הרבה באשקלון, הא סטיב ודני וזה הרבה באשקלון וכאלה והא פה ושמה מדברים אבי ביטון והא ושלומי באסה ושלום וזה אז אמרתי לו איך שלומי באסה וכך, וכך וזה ועושה לי מה הוא אומר, הוא אומר לי אין בעיה מה שאתם צריכים חזר, לגבי כל הבעיות שלנו דיברו עם יוסי, למה אתה לא דואג לעוזי כך והא... נהיה בלגן בין שלומי לאדם... יותר נכון בין אדם לסטיב וגם שלומי היה בתמונה רבו בחוף שמה היה להם איזה ויכוח...".

עד המדינה מספר לחוקריו אודות **הרקע לסכסוך בין שלומי וסטיב אקריש** לבין דאפס והשניים סיכמו שהם רוצים לפגוע באדם: "אני כל הזמן ניסיתי לדחוף את זה שהוא יעמוד איתי והכל וזה והוא אומר לי תשמע זה לא זה כן זה לא... שלומי ... כאילו שיהיה איתי אני בבלגן אין לי בעיה אדם גם חלק מהבעיה שלי אתה רוצה לפגוע בו מתאים לי, בוא אני אעזור לך מה שצריך... אני אהיה איתך כל הדברים, ואז הקשר נהיה יותר חזק ויותר חזק ויותר חזק, הם עשו את הפגישה באשקלון... סטיב ודני אלקבץ... הם נסעו לשמה הם הביאו קצת כסף השכירו לי את הדירה שאני נמצא בה עכשיו."

לשאלת החוקר ממי הביאו את הכסף, השיב "גם משם, גם מאשקלון, אני עכשיו מדבר על אשקלון כי אני לא, שוב פעם הם גם שלחו הודעה שכן הם רוצים להיפגש איתי רק מפחדים שזה יסכן אותם שהכל, הם יודעים שאני בתמונה חזק כאילו בגלל זה כל הא בקשר הזה גם הא והא זהו הם עוד פעם הלכו, שלחו לנו בערך מאשקלון 25 אלף שקל, משהו כזה".

חוקר: "מי שלח?"

עד המדינה: "שלומי באסה, שלום, אני לא, אני לא יודע בדיוק מי נפגשו שמה, הם מדברים אז אני, אני לא שואל יותר מידי שאלות הא... אבל אני אחזור על זה שלומי יותר נראה לי שלומי באסה מביא את הכסף מאשר זה ... אחרי כמה ימים הם הביאו את האקדח בלי מחסנית ... הביאו אותו מקרית מלאכי אבל בשליחות, של הא, של הא שלומי או שלום, והא הא ... הם החביאו את האקדח אצלם כי לא היה להם מחסנית, אחרי כמה ימים הם, הם כאילו היה כעסו שמה באשקלון למה, למה הכל לא מסודר... אחרי כמה ימים הביאו את המחסנית והם פתחו אותו ירו בו בחוף והביאו אותו אליי."

7. האישום הראשון (מיוחס למשיבים 1-3)

אישום זה מתאר את קשירת הקשר של המשיבים לרצוח את אדם דאפס ויוסי קריחלי, יחד עם שלומי אקריש, סטיב אקריש, דני אלקבץ ועד המדינה. בנוסף, מתאר את אספקת האמצעים, אחזקת כלי נשק, ושותפות בצוותא לביצוע ניסיונות הרצח של דאפס וקריחלי.

תמצית הראיות

א. הודעות עד המדינה (מיום 11.8.15, 12.8.15, 21.9.15, 24.9.15, 9.10.15, 18.10.15, 22.10.15) - מעיון בכלל הודעות עד המדינה הנ"ל עולה בתמצית כדלקמן:

הצטרפות עד המדינה לקשר

1.א. בעקבות הקטטה שהתרחשה במועדון "הבייס" באשדוד ביום 5.6.15 בין סטיב אקריש לאחר בשם יוסי ספיר, המשויך לדאפס (לדבריהם של סטיב ושלומי אקריש), גמלה בליבם של סטיב ושלומי לרצוח את דאפס, ולשם כך השניים קשרו קשר עם עד המדינה.

2.א. סטיב ושלומי אקריש פנו לעד המדינה (המשויך לכאורה לקבוצה של יוסי אדרי), והאחרון החליט להצטרף לקשר על רקע אינטרס משותף לפגוע במי מהגרוזינים (ראה עדות עד המדינה מיום 11.8.15 עמ' 3- "...שלומי וסטיב החליטו שהם רוצים לפגוע באדם דאפס, זה כאילו באותו רגע התאים לי כי אדם גם קשור לכל הגרוזינים ובני שלמה, והחלטנו שיהיה שיתוף פעולה אתם בעניין הזה, אז הבנתי שסטיב ודני אלקבץ בקשר עם אשקלון, שלום דומראני ושלומי באסה ואמרתי להם שבפגישה הבאה

שלם באשקלון שידברו עם שלומי באסה, אמרתי לסטיב שלומי ודני שידברו עם שלומי בסה ויגידו לו שאנחנו יחד בעניין הזה שלפגוע באדם וכל מה שהתפתח אחר כך בנושאים נוספים... כאילו אמרתי להם להגיד לשלומי בסה שיביא קצת כסף לארגן לי דירת מסתור באשדוד, קצת אמצעים, אקדח, וצויד שנצטרך והם אמרו בסדר ויחזרו אליי אחרי שייפגשו באשקלון. אחרי כמה ימים, חזרו משמה שלומי וסטיב ודני אלקבץ, חזרו אתם עם כסף שאני חושב ששלומי בסה או שלום דומראני אחד מהם נתן להם כסף לשלוח אליי ואליהם, 15,000 ₪."

אספקת אמצעים לביצוע ניסיון הרצח של אדם דאפס

3.א. אשר לסכום הכסף שהועבר לכאורה על ידי המשיבים 1 ו- 2 לידי סטיב ושלומי אקריש ודני אלקבץ לצורך השכרת דירה עבור עד המדינה שתשמש עבורו כדירת מסתור ובסיס יציאה לניסיונות הרצח - **ב.מ.ט. 935/15** מיום 16.7.15, נשמע עד המדינה אומר לחוקריו: "שלח לנו בערך 25,000 ₪ משהו כזה.

חוקר: מי שלח?

עד המדינה: **שלומי באסה** (המשיב 2), **שלום** אני לא. אני לא יודע בדיוק. מי נפגשו שמה. הם מדברים אז אני. אני לא שואל יותר מידי שאלות... אבל אני אחזור על זה, שלומי. יותר נראה לי שלומי באסה מביא את הכסף מאשר זה..."

בהודעתו של עד המדינה **מיום 11.8.15** מסר: "אחרי כמה ימים חזרו משמה עם 15,000 ש"ח... שלומי אקריש בא אליי ואמר לי ששלחו את הכסף הזה, שהוא כבר לקח מהכסף הזה משהו כמו 5,000 ₪ לשכור לי דירה וחילק את העשר הנותרים לארבעתנו, לי לשלומי לסטיב ולדני וזהו אחרי יום או יומיים שלומי הודיע לי ששכר לי דירה באשדוד". בהודעתו של עד המדינה **מיום 21.9.15** מסר: "..דני אלקבץ סיפר לי ששלום דומראני הוא שדאג לי לחמש עשרה אלף הראשונים שקיבלתי בשביל להשכיר את הדירה ולהתארגן..."

4.א. בתאריך 10/6/15 נשכרת דירה ברחוב אסתר המלכה 26 באשדוד עבור עד המדינה (ראה עדות עד המדינה מיום 11/8/15 גיליון 4; חוזה שכירות של הדירה; צילומים של הדירה התואמים לעדות עד המדינה).

5.א. **ב.מ.ט. 960/15** מיום 4.8.16 (שיחה מוקלטת בין שלומי אקריש לבין עד המדינה), נשמע:

עד המדינה: "...בהזדמנות הראשונה שאתם נוסעים לאשקלון דבר איתו שאולי.. תגיד לו שלומי, הייתי איתו פגשתי את עוזי הוא זרוק בצדדים תראה מה אפשר לעשות... **שלום** ישר יגיד לך, לך תשכירו לו דירה הבנת? שיראה מה אפשר לעשות..."

שלומי: "**לקחנו ממנו כבר דירה אחת פאדיחה**.. עד המדינה: "נו אז מה.. מה קשור זה צוות עובד.. מה זה פאדיחה..."

מהמקובץ עולה דבר קיומן של ראיות לכאורה בדבר מעורבותם של המשיבים 1 ו- 2 בהעברת כספים לשם שכירת דירת המסתור עבור עד המדינה ברח' אסתר המלכה באשדוד. אציין, כי לא נעלם מעיני הפער בגרסת עד המדינה ביחס לסכום הכסף שנתקבל (15,000 או 25,000). עם זאת, מדובר בפער זניח.

א.6 אספקת רכב המאזדה ע"י המשיב 1 ששימש לכאורה את סטיב אקריש לצורך ביצוע ניסיון הרצח

מעיון ובחינת כלל הודעות העדים המעורבים (אבי ביטון, חיים מכלוף- בלמן, חיים אביסרור, חוסיין אזברגה), בהעברת רכב המאזדה והאזנות הסתר הרלוונטיות (שיחה מס' 758 עמדה 147191 מיום 12.6.15 בין המשיב 1 לחיים מכלוף-בלמן; שיחה מס' 513 עמדה 147191 מיום 10.6.15 בין המשיב 1 לחיים בלמן; שיחה מס' 348 עמדה 147191 מיום 9.6.15 בין המשיב 1 לאזברגה; שיחה מס' 333 עמדה 147191 מיום 9.6.15 בין המשיב 1 לבין חיים מכלוף-בלמן), הראיות מצביעות על כך שהמשיב 1 ביקש לכאורה מחיים מכלוף-בלמן רכב מסוג מאזדה כדי להעבירו לידי אבי ביטון. אבי ביטון הוא זה שלכאורה העביר לידי סטיב אקריש את הרכב.

בנוסף, במ.ט. 1146/15 (שיחה מוקלטת בין דני אלקבץ לעד המדינה), נשמע דני אומר לעד המדינה כי **המשיב 1** אמר לו: "את סטיב אני לא מכיר, אני מכיר אותך, **אני הבאתי הכל, הבאתי כסף גם לעוזי (עד המדינה), בשביל כולם שיהיה לכם, את האוטו נתתי, הכל נתתי כל מה שאתה צריך**". בהמשך השיחה, נשמע דני אלקבץ מספר לעד המדינה כי **המשיב 1** שאל מה סטיב צריך? והוא השיב, כי הוא כבר נתן לו את הרכב: "מה צריך? אמרתי לו אוטו, כי אני כבר נתתי לסטיב את האוטו שיהיה לו מה לזוז". בנוסף, מהשיחה המוקלטת בין עד המדינה לבין שלומי אקריש (מ.ט. 960/15 מיום 4.8.15), במסגרתה שלומי אומר לעד המדינה: "דני בא אלינו יום חמישי... יום ראשון הייתה פגישה... יום חמישי... בא לסטיב אומר לו שלום רוצה את האוטו ואת שני השיקים...".

אשר למעורבותו גם של המשיב 2 בנוגע להעברת רכב המאזדה - הדברים עולים לכאורה גם ממ.ט. 1015/15 (דיסק 14) שם שניר ואזנה מספר לעד המדינה כי דיבר עם המשיב 2 וזה אמר לו לקחת את הרכב מאשתו (אשת סטיב אקריש- שהרכב נתפס ברשותה).

מהמקובץ לעיל, הנני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים 1 ו- 2 בדבר אספקת רכב המאזדה לסטיב אקריש. למעשה, בא כוח המשיב 1 לא חלק על כך שהמשיב 1 פנה לחיים מכלוף-בלמן וביקש ממנו רכב מסוג מאזדה (כפי שנשמע בהאזנת הסתר), כדי להעבירו לידי אבי ביטון, והאחרון הוא זה שהעבירו לידי סטיב אקריש. טענת הסנגור כי המשיב 1 לא ידע דבר העברת הרכב לסטיב אקריש, אינה מתישבת עם חומר הראיות שפורט בתמצית לעיל.

א.7 אספקת אקדח 2 (מסוג גלוק) אשר שימש לביצוע ניסיונות הרצח

בתמצית, לדברי עד המדינה, משהתברר כי אקדח מס' 1 אינו תקין, ביקש משותפיו כי ידאגו להביא אקדח אחר. לדבריו, דני אלקבץ וסטיב אקריש בשליחות המשיב 1 הביאו מאת בנימין (בינו) פינטו את אקדח 2.

8.א. **בהודעת עד המדינה** מיום 11/8/15 (לאחר חתימת הסכם עד מדינה): מסר, בין היתר, כי על רקע סכסוך בין שלומי וסטיב אקריש לבין אדם דאפס, הם החליטו לשתף פעולה ולפגוע באדם דאפס. לצורך כך, שלומי וסטיב ודני אלקבץ הביאו כסף ששלומי בסה או שלום דומראני נתנו להם בסך 15,000 ₪, לצורך השכרת דירת מסתור, אקדח וציוד ואמצעים נוספים. עוד מסר: "...ראיתי שזו דירת קרקע עם חלונות. אמרתי **לשלומי** (אקריש) שזה מסוכן ויכולים לבוא אליי מהחלונות ולפגוע בי והוא אמר לי שיש ברשותו אקדח שהוא לא תקין 100 אחוז כאילו שיביא לי אותו בינתיים וישם אצלי עד שישלחו לנו אקדח תקין מאשקלון, הביא לי את האקדח 7.65 שהיה יורה כדור כדור...וזהו הייתי בדירה בינתיים **ואחרי שלושה שבועות שלומי** (אקריש) בא אליי ואמר לי שאנחנו צריכים לקבל אקדח חדש משלומי בסה ושלום דומראני ובאמת **אחרי כמה ימים שלומי** (אקריש) בא אליי ואמר לי **שדני אלקבץ וסטיב (אקריש) הביאו אקדח מאזור קריית מלאכי**, האקדח הגיע **בלי מחסנית ורק לאחר כמה ימים הביאו לנו גם את המחסנית ושלומי** (אקריש) בא אליי בערב, והביא לי את האקדח הזה החדש עם המחסנית ולקח את האקדח הישן עם המחסנית. לאחר שקיבלתי את האקדח התקין כי שלומי ירה בו לפני שהביא אותו אליי ואמר לי שהכל תקין..."

לשאלת החוקר: "האם שלומי (אקריש) סיפר לך מה המקור של האקדח שקבלת, כלומר ממי התקבל? השיב: הוא סיפר לי ששלומי בסה ושלום דומראני **דברו עם מישהו שבאזור קריית מלאכי שיביא לנו את האקדח, והם הביאו סטיב ודני**. ש: מהיכן שלומי (אקריש) יודע את זה?

ת: **סטיב ודני אמרו לו**.

9.א. **במ.ט. 1146/15 (שיחה מוקלטת בין דני אלקבץ לבין עד המדינה):**
דני: "...נסעתי לקרית מלאכי להביא, נסעתי לפה, נסעתי לשם, אחי אני פעיל אני רץ אני הכל איתך ביחד מה שאתה עושה.

סוכן: קרית מלאכי... מה... הגלוק? הראשון?

דני: **כן וגם את השני, את שניהם מה שהיו, לא משנה**.

סוכן: לא לא שניה, אני פה נאבד לי הכיוון, בכיוון שהיה כל הסיפור הזה שמה היה את העניין של שתי הכלים ששלום (המשיב 1) אמור לשלוח נכון?

דני: נו, **שלום (המשיב 1) הביא שניים הביא אחד בהתחלה שאמרת צעצוע ויש בו שני קפצונים לא טוב**.

סוכן: אז איפה הוא?

דני: אצל שלומי אמרו לי הביאו לך אותו.

סוכן: באסה אומר שזה אצלי..."

בהמשך לכך דני נשמע מספר לעד המדינה שאת האקדח השני (גלוק) הוא הביא מבן אדם בשם בינו מקרית מלאכי. האקדח הגיע תחילה ללא מחסנית ואחר כך הגיע עם מחסנית וכדורים. עד המדינה מבקש מדני שיגיד לשלומי באסה (המשיב 2) שברגע שהוא (עד המדינה) קיבל את הגלוק, הוא נתן חזרה לשלומי אקריש את האקדח השבע המקולקל הראשון שקיבל.

10.א. **הודעת עד המדינה מיום 21/9/15** (לאחר השיחה המוקלטת בינו לבין דני) עד המדינה מתאר את השיחה עם דני אלקבץ. בין היתר מסר: "דני סיפר לי שהוא הביא את **האקדח הגלוק** שנתפס אצלי בדירה **מבינו מקרית מלאכי**, דני סיפר לי שבהתחלה **בינו הביא לו את האקדח בלי מחסנית** ואז **אחרי יום או יומיים** הוא **הביא לו את האקדח עם מחסנית**, דני סיפר לי שאחרי תקופה קצרה **בינו בא לדני ואמר לו שיחזיר לו את הגלוק** ושהוא יביא לו אקדח אחר במקום ודני אמר לו שהאקדח הזה כבר ניתפס על ידי המשטרה...". (ראה לעניין זה גם מ.ט. 935/15 מיום 16.7.15 - בטרם חתימה על הסכם עד המדינה).

11.א. **תוצרי האזנות סתר בין בינו פינטו לבין המשיב 1** (מיום 10/6/15, 13/6/15, 21/6/15, 23/6/15, 24/6/15, 2/8/15) במסגרתן קובעים השניים להיפגש. באותן שיחות יש כדי ללמד על קיומו של קשר בין השניים. קשר אשר בינו פינטו אישר בהודעותיו.

12.א. עוד ישנם תוצרי האזנות סתר (שתי שיחות מיום 18/6/15) בין **בינו פינטו לבין אבי וטורי (המשיב 3)** במסגרתן הם קובעים להיפגש באשקלון. בין היתר נשמע **המשיב 3** שואל את בינו: "אתה מביא לי?"

ובינו משיב: "לא, אני לא מביא לך...אני אדאג לך אבל, היום אני אשב איתו".

13.א. עוד ישנה שיחה בין **בינו פינטו לבין שלומי בסה (המשיב 2)** מיום 28/6/15 במסגרתה נשמע בינו פינטו שואל את המשיב 2: "מתי יבוא לבקר זה?" ושלומי משיב לו שהוא ידבר איתו.

14.א. **מחקרי תקשורת ואיכונים** מהם עולה לכאורה כי בנימין פינטו, סטיב אקריש ודני אלקבץ אוכנו ביום מסירת אקדח 2 (30.6.15) בשעות הרלוונטיות באזור התעשייה באר טוביה ובהמשך באזור התעשייה קריית מלאכי.

15.א. **תפיסת אקדח 2 ומחסנית עם 15 כדורים** (ביום 27.7.15) במסגרת חיפוש שנערך על ידי המשטרה בדירת המסתור ברח' אסתר המלכה 26 אשדוד (האקדח נמצא עטוף מתחת לשולחן פלסטיק בחצר).

16.א. **דוח עוקב מס' 7036 מיום 27/7/15** - בשעה 15:23 נצפה דני אלקבץ עם המשיבים 1 ו-2 ובחור נוסף, משוחחים בחניה סמוך למלון "הולידי אין" אשקלון.

17.א להשלמת התמונה אציין, כי **בינו פינטו** שהוגש כנגדו כתב אישום בנפרד בת"פ 62866-10-15, הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום המתוקן בעבירה של קשירת קשר לפשע - בכך שקשר עם אחרים לקבל ממנו אקדח לצורך ביצוע פשע (עבירה מיום 30.6.15). **סטיב ושלומי אקריש ודני אלקבץ** שכנגדם הוגש כתב אישום נפרד, נעצרו עד תום ההליכים (מ"ת 62895-10-15).

18.א **העולה מן המקובץ מגבש לכאורה ראיות בדבר מעורבותם של המשיבים 1 ו-2 בדבר אספקת אקדח מס' 2 לעד המדינה באמצעות בינו פינטו, דני אלקבץ, סטיב אקריש ושלומי אקריש. אשר למעורבותם של המשיבים 1 ו-2 באספקת אקדח מס' 1 - התשתית הראייתית הלכאורית הינה בעוצמה נמוכה.** מסקנה זו מתבקשת משני טעמים עיקריים: ראשית, נוכח גרסת עד המדינה עצמו לפיה קיבל את האקדח משלומי אקריש מבלי שציין כל מעורבות של המשיבים 1, 2 ו-3 (ראה לעניין זה סעיף א.8 לעיל, וגם הודעות עד המדינה מיום 12.8.15, 13.8.15 ומ.ט. 960/15 מיום 4.8.15 - שיחה מוקלטת בין שלומי אקריש לעד המדינה). שנית, הראיה אשר המבקשת סומכת עליה, הינה תוכן השיחה בין דני אלקבץ לבין עד המדינה (מ.ט. 1146/15), שם נשמע דני אומר: **"שלום הביא שניים, הביא אחד בהתחלה שאמרת צעצוע..."** בהמשך דני מוסיף "יש אחד שהבאתי מבינו". בחומר החקירה אין כל תימוכין לאמרתו של דני.

ב. המפגש ביום 2/8/15 בביתו של המשיב 1 באשקלון

לגישת המבקשת אמרות השותפים (שלומי אקריש, סטיב אקריש ודני אלקבץ) בפני עד המדינה מלמדות על עומק המעורבות, השליטה והרציה של המשיבים 1 ו-2, באירועים נשוא העבירות של ניסיונות הרצח: לאור זיקתם וחשיבותם של הדברים ולשם הכרעה בסוגיה, נביא בתמצית את האמירות הרלוונטיות של השותפים שנשמעו באותן שיחות מוקלטות עם עד המדינה, ביחס לדברים שנאמרו במפגש שהתקיים ביום 2/8/15 בביתו של המשיב 1 באשקלון, בנוכחות המשיבים 1, 2 ו-3:

1.ב. **מ"ט 960/15 (מיום 4/8/15) - שיחה בין שלומי אקריש לעד המדינה:**

"...אתמול היינו אצל שלום... הוא (דני אלקבץ) אומר שסטיב עקץ אותו בחמש מאות שקל ובגלל זה הוא חתך (מיתר השותפים בניסיונות הרצח), הלכתי אליו (לדני) ליד שלום (המשיב 1) ליד שלומי באסה (המשיב 2) ליד כולם, היינו אני בחוץ שלום ושלומי באסה, אמרתי לו תקשיב יש אנשים לא בנויים לזה...סטיב הלך לשלום לצד אמר לו עוזי ושלומי בתוך הפחים... שלום לוקח אותו (דני) לצד אומר לו תקשיב, לא פדיחה, תסייע להם כספית... בקיצור לא אופניים אחו שרמוטה, לקחתי משלומי (המשיב 2) את המספר **מביאים לנו שניים חדשים חדשים...** תן לי ולסטיב את יוסי תן לנו אנחנו לבד קודם כל נביא תוצאה... אחרי זה הכל בסדר... אמרתי לו נתפס זה ושלום אומר איך נתפס? הסברנו לו טה טה.. אמר טוב יגיעו עכשיו **חמש חדשים תן להם שניים,** שלומי צריך להתקשר אלי נוסע עם האופנוע מביא שניים, **תן את זה לסטיב על יוסי."**

עד המדינה: "מה הוא אמר לך שלומי (המשיב 2) לגבי ה.. זה בימים הקרובים? אה? שלומי: "השתיים? הוא אמר יום יומיים יגיעו... אני אתקשר אליו עכשיו יש לך את המספר שלו. שלום (המשיב 1) אומר לדני לא כל אחד שר המלחמה, יש שר המלחמה יש שר האוצר ויש שר הכלכלה"

עוד באותה הקלטה נשמע שלומי מספר לעד המדינה אודות הסכסוך הכספי שהתגלע בין סטיב אקריש לבין דני אלקבץ. בהמשך מתאר כי המשיב 1 אמר למשיב 2 "כנס", הביא לו 5,000 ₪, הוא אומר לסטיב "קח לדני קח... אם היית רואה איך דני הסתכל על הכסף היית מת כמעט הרג אותי... יצאתי עליו... עזוב מה היה בחוץ נכנסו לבפנים לדירה... אז הם בדיוק נכנסו מהמרפסת **וטורי** (המשיב 3), שלומי באסה (המשיב 2) ואלמקייס יושבים... מה זה? שלום דיבר כאילו עם דני וסטיב ושלומי אני ו... כאילו שיחה ביניהם, מדברים אני ושלומי פה..".

עוד נשמע שלומי מספר לעד המדינה, כי הוא אמר לדני במפגש: "אני וסטיב מספיקים לא צריכים אותך".

2.ב. מ"ט 1066/15 מיום (21/8/15) בין סטיב אקריש לבין עד המדינה:

סטיב מספר לעד המדינה אודות המפגש שהתקיים ביום 2/8/15 ונשמע אומר לעד המדינה, בין היתר: "השכבנו אותו (את דני)(ראה בעמ' 4). משעד המדינה שואל את סטיב, מי היה שם? (בפגישה), סטיב משיב: "שלומי באסה (המשיב 2), ושלום (המשיב 1) ואבי וטורי (המשיב 3) (ראה עמ' 5).

3.ב. מ"ט 1146/15 (מיום 20/9/15) בין דני אלקבץ לבין עד המדינה:

בשיחה נשמע דני מספר לעד המדינה אודות המפגש שהתקיים ביום 2/8/16 ומצטט את המשיב 1 שנשמע לכאורה אומר: "...אני הבאתי הכל הבאתי כסף גם לעוזי בשביל כולם שיהיה לכם את האוטו נתתי הכל נתתי כל מה שאתה צריך... שלום בא לפה כל יום לבית... נהיה כל הסלט הרגשתי לא נעים זה, שלום שם לב אומר לשלומי שאני לא בקשר עם סטיב כמה ימים, אז הוא אומר לי אחי אתה לא עושה כלום, עד שאני לא בא".

4.ב. עוד לעניין המפגש ביום 2/8/15 בביתו של המשיב 1, ניתן ללמוד מדוחות העוקבים המזהים את דני אלקבץ מגיע לאזור הבית של המשיב 1 במרינה באשקלון (דו"ח עוקב 7036, 7023).

5.ב. שיחות שנקלטו בהאזנת סתר - שיחה 1735 שעה 17:01 עמדה 151197 מיום 2/8/15 בה נשמע המשיב 1 אומר לדני אלקבץ "בוא תעלה אח שלי בוא" (עוד ראה לעניין המפגש ביום 2.8.15 גם שיחות מיום 2/8/15 מס' 2587 עמדה 151186 בין סטיב אקריש לבין **המשיב 3**; שיחה 1682 עמדה 151197 בין **המשיב 1** לבין דני; שיחה מס' 2643 עמדה 151186 בין סטיב אקריש לבין **המשיב 3**; שיחה 1730 עמדה 151197 בין **המשיב 3** לבין דני; שיחה 1731 עמדה 151197 בין **המשיב 1** לבין דני; שיחה 2680 עמדה 151186 בין סטיב לבין **המשיב 3**).

ג. הודעות עד המדינה ביחס לביצוע ניסיונות הרצח של אדם דפאס ויוסי קריחלי

למען הסדר הטוב, להלן סדר הדברים ביחס לגיוס עד המדינה: (-) **בתאריך 14/7/15** פונה עד המדינה באמצעות רעיתו בשיחת טלפון לימ"ר לכיש (יגאל קלימאן ובוועז זיגדון) ומודיע על ניסיון הפגיעה העתידי ביוסי קריחלי. ביום זה מתחיל למעשה גיוסו.

(-) **בהמשך אותו היום**, בשעות הערב נערכה פגישה בין עד המדינה לבין יגאל קלימאן ובוועז זיגדון. במסגרת השיחה משתף עד המדינה את גורמי המשטרה בדבר התוכנית שלו ושל סטיב אקריש ושלומי אקריש לרצוח את יוסי קריחלי (כמתואר באישום הראשון), בתמורה לחתימת הסכם עד מדינה במסגרת הרשות להגנת עדים (ראה לעניין זה מ"ט 934/15).

(-) **בתאריך 16/7/15 תחילת המשא ומתן עם עד המדינה** (ראה מ.ט. 935/15):

בתמצית, מעיון בתמלול השיחה עולה, בין היתר, כי עד המדינה מסר ביחס לניסיונות הרצח של אדם דאפס - כי סטיב אקריש היה מתצפת על הבית של אדם דאפס בעוד שהוא (עד המדינה) ישב יחד ברכב עם שלומי אקריש חמוש באקדח (אקדח 2) והמתינו שסטיב יודיע להם כשאדם מגיע לבית, על מנת לבצע את הרצח.

בהמשך מספר, כי לאחר מספר ימים בהם המתינו בסמוך לבית של דאפס ומשהניסיונות לא צלחו שלומי אמר לו: "...תשמע איזה קל היוסי הזה כל היום הוא בא לך לקיוסק שמה וכאלה והא שקל הא... יוסי קריחלי... הכוונה שקל יותר להרוג אותו... אז החלטנו שנתמקד בו עכשיו... שלומי לקח אופנוע מחבר שלו... היינו אמורים לבוא לקיוסק בו נמצא יוסי קריחלי ולפגוע בו... הירי הזה אמור להיות או אני (עד המדינה) או הוא (שלומי אקריש) זה לא סגור... סטיב מתצפת..."

חוקר: זאת אומרת בתיק הזה של הניסיון לפגוע באדם וביוסי זה אתה, זה שלומי, נכון?

עד המדינה: כן.

חוקר: שלומי אקריש, סטיב אקריש, מי עוד?

עד המדינה: ואמרתי לך כבר, זה ברור מאליו שהא כאילו... יש את התמיכה של אשקלון גם כולם, אמרתי לך אין להם בעיה כאילו.

חוקר: אתה יכול להגיד לי באשקלון את התמיכה התומך בלפגוע ביוסי קריחלי ובאדם דאפס?

עד המדינה: אמרתי לך שלומי באסה ושלום, שלום רוצה את כל הא את כל האנשים האלה.

חוקר: איזה שלום?

עד המדינה: דומראני.

חוקר: אתה דיברת איתו פעם?

עד המדינה: אני דיברתי המון פעם, רק לא לאחרונה אני יודע...

חוקר: איך אתה יודע ששלו רוצה להוריד את הא?

עד המדינה: דני וסטיב ושלומי אמרו לי, כי הוא יותר חם על הא, על הא שהוא יותר חם על הא יוסי מכולם על יוסי וגאיה אבל הא...

חוקר: שלום דומראני?

עד המדינה: כן.

חוקר: יותר חם על יוסי וגאיה?

עד המדינה: כן אבל גם על אלירן ואדם הא הוא מעוניין הוא אמר אין, אין בעיה כל אלה שקשורים להא לקבוצה השניה שיש לנו את, שיש לנו את כל הגיבוי הכוח שמה.

חוקר: למה שלום רוצה להוריד אותם?

עד המדינה: כי הם של בני שלומי מה...

חוקר: מה בגלל חבר'ה שלו?

עד המדינה: הם הא הם של בני.

חוקר: הם שלי בני. מי עוד באשקלון יש לנו... שלומי באסה אמרת, שלום דומראני... אתה אומר שהם סיפרו לך ששלום דומראני יותר חם על יוסי קריחלי?

עד המדינה: כן.

חוקר: פעם יצא לך לדבר על שלום על זה ששלום רוצה שהם יפגעו?

עד המדינה: מה הכוונה?

חוקר: פעם למשל הוא אמר לך כן אני צריך להוריד אותם, אני צריך שהם יפגעו?

עד המדינה: לא, לא דיברתי עם שלום.

חוקר: רק הם אמרו לך עכשיו?

עד המדינה: אני יודע שהא, שהא שלום חזק בתמונה כי גם יוסי היה איתו לפני ששלום השתחרר והתחזק על הקשר הזה והא כי עוד מלפני הם היו מזוהים עם בני, שלום ו, ו, והא, כל זה ביחד כאילו הבנת?

חוקר: יוסי אדרי קשור? קשור לתיק הזה?

עד המדינה: ברור, הוא לא קשור כאילו... אמרתי לך זה מטרות שהא שגבוהות מאוד זה הכל, זה הכל גם בשבילו, הוא הקודקוד, ... הוא הקודקוד שלנו.

חוקר: מי זאת הקבוצה של יוסי אדרי? יש אנשים קבועים שהוא עובד איתם?

עד המדינה: בגדול זה אני ואני צרפתי את אונדרי לאחרונה וטל ושמעון גולני...".

(-) הודעת הניקין במעמד חתימת הסכם עד המדינה מיום 7/8/15 -

בתמצית, עד המדינה חוזר על כך שניסיונות הרצח של אדם דאפס ויוסי קריחלי תוכננו ובוצעו על ידו ועל ידי שלומי וסטיב אקריש. עוד מסר "יש רשימה של יעדים שאמורים להיפגע והתכנון ברור שדרך יוסי שדאג לנו לאמצעים וכסף".

(-) הודעת עד המדינה מיום 9/8/15 - בתמצית, שוב מגולל עד המדינה בפני החוקר אודות הסכסוך בין יוסי אדרי ואנשיו לבין דוד קריחלי (דטו) ואנשיו וכן אודות התגבשות הקואליציות על רקע הסכסוכים. עוד מוסר פרטים אודות הרצח של מנשה מאור באמצעות הנחת מטען ברכבו. בנוסף, מוסר כי בהנחייתו של יוסי אדרי, נפגש עם המשיב 2 ומומי קצנטיני (אחרי שריפת הרכב של מנשה מאור ולפני הרצח בשנת 2014), במטרה שהאחרונים יסייעו להם באמל"ח ובאמצעים לצורך פגיעה ב"גרזינים".

במסגרת הודעה זו, נשאל עד המדינה על ידי החוקר האם במפגש עם המשיב 2 ומומי קצנטיני עלה אינטרס של אנשים נוספים (ראה עמ' 5)? עד המדינה: "לא ברור לי...אני יודע מאותה תקופה ששלום דומראני היה בכלל והם פועלים מטעמו במלחמה מול בני שלמה וכל האנשים שמסביבו". **חוקר:** "האם השם שלום הוזכר בשיחה ביניכם?" עד המדינה: "לא שזכור לי". **חוקר:** "האם יוסי אדרי הזכיר את שלום דומראני?" עד המדינה: "לא זכור לי". **חוקר:** "האם עמוס לביא הזכיר את השם שלום דומראני?" עד המדינה: "לא".

(-) הודעת עד המדינה מיום 11/8/15 -

בתמצית, חזר עד המדינה על תיאורו אודות ניסיונות הרצח של אדם דאפס ויוסי קריחלי וכן על המניע שעמד מאחורי הניסיונות, היינו, בעקבות הקטטה בין שלומי אקריש לבין יוסי ספיר במועדון ה"בייס" באשדוד. כמו כן הסביר כי הוא הצטרף לתוכנית של סטיב ושלומי אקריש לפגוע באדם דאפס כי "זה התאים לאינטרסים שלו".

עוד לדבריו, משהבין שסטיב אקריש ודני אלקבץ בקשר עם "אשקלון" (המשיבים 1 ו-2) ובכוונתם לפגוש את "האשקלונים", אמר לסטיב ודני לומר למשיב 2 שיביא קצת כסף לארגן דירת מסתור, אמצעים, אקדח וציוד. עוד לדבריו, כעבור מספר ימים, שלומי וסטיב אקריש ודני לאחר פגישתם באשקלון חזרו עם כסף שלדעתו המשיב 2 או המשיב 1 "אחד מהם נתן להם" (15,000 ₪).

(-) הודעת עד המדינה מיום 13/8/15 -

משנשאל בסוף החקירה (ראה עמ' 5): "האם תוכל לומר לי לסיכום הדברים מי האנשים שחברו יחד על מנת לפגוע בגרוזינים ובאלירן חובב ואדם דאפס? עד המדינה: שלומי באסה (המשיב 2), מומי קסנטיני, אבי זהבי, עמוס לביא, יוסי אדרי... אני, אונדריי, שניר טל ושמעון. חוקר: שאתה אומר מומי קסנטיני ושלומי באסה למי הם משויכים?

עד המדינה: לשלום דומראני (המשיב 1)

חוקר: האם שלום דומראני הוא גם אחד האנשים שיש לו אינטרס לפגוע באשדודים?
עד מדינה: כן."

(-) דוח הובלה והצבעה שנערך לעד המדינה מיום 16/8/15 (מ.ט. 1010/15).

אמרות השותפים ביחס לניסיונות הרצח של אדם דאפס ויוסי קריחלי

ד.

תמלול מ"ט 936/15 (מיום 16/7/15 - עד המדינה ושלומי אקריש)

עד המדינה שוגר לדובב את **שלומי אקריש** בקשר לניסיון החיסול של יוסי קריחלי ואדם דאפס. שלומי נשמע אומר לעד המדינה שעדיף השבוע להתמקד על יוסי קריחלי שבמוצאי שבת יושב בקיוסק. השניים נשמעים משוחחים לכאורה על כך שסטיב יתצפת בשעות הערב לעבר הקיוסק אליו אמור יוסי קריחלי להגיע. עוד נשמע שלומי מספר לעד המדינה אודות התצפית לעבר ביתו של אדם דאפס.

כעבור יומיים שוגר שוב עד המדינה לדובב את **שלומי אקריש** (ראה מ.ט. 937/15): השניים נשמעים משוחחים אודות אי הבנה שהייתה בין שלומי אקריש, סטיב אקריש ועד המדינה אודות יעד הפגיעה, דהיינו, האם להמשיך בניסיון הרצח של אדם דאפס או בניסיון הרצח של יוסי קריחלי.

עוד במהלך השיחה נשמע **שלומי** מספר לעד המדינה כי דני (אלקבץ) "מדבר עם שלום חופשי" וכי אלירן וטל היכו את דני. לשאלת הסוכן "ולא עשו כלום?", השיב שלומי: "הבנת? עכשיו יש לך צ'אנס יש אמצעים יש הכל אתה צריך לתת ראשון יעני. אתה לא ... עשינו לו תרגיל זה גם התחרבן לא קודם אתה אותו אז אני אותו ואז זה... ובום ניתק קשר אחרי התרגיל..."

בתאריך 20/7/15 שוגר עד המדינה לדובב את סטיב אקריש (מ.ט. 938/15) - סטיב נשמע אומר לעד המדינה שהוא לא הבין שבמוצאי שבת הכוונה הייתה לתצפת על אדם דאפס, וכי הוא מאמין שביום חמישי "הוא ישתחרר ממעצר הבית" (הכוונה ליוסי קריחלי - הוספה שלי - א' ט').

עוד נשמעים השניים משוחחים על תכנון ניסיון הרצח של יוסי קריחלי - סטיב נשמע אומר לעד המדינה כי הוא יגיד לו איפה השכונה (של יוסי קריחלי) והמקום בו ניתן לתצפת. עוד השניים מתכננים, כי סטיב יתקשר לעד

המדינה בעת שיוסי קריחלי יגיע למקום, וכי מדובר במרחק נסיעה של שבע דקות.

יומיים לאחר המפגש בדירת המשיב 1 באשקלון בתאריך 2/8/15, שוב שוגר עד המדינה לדובב את שלומי אקריש (מ.ט. 960/15 מיום 4/8/15) - בין היתר נשמעים השניים משוחחים אודות התפיסה של **אקדח 2**, שהוסתר בדירת המסתור של עד המדינה ברח' אסתר המלכה 26 באשדוד; על מעצרו של "טימסות" - אביב אדרי, אשר שכר לכאורה את יחידת הדיור בה התגורר עד המדינה; על מעצר המנע של יוסי קריחלי, ושלומי מספר לעד המדינה כי הימ"ר עצרו אותו (את יוסי קריחלי) וכי הוא השתחרר למעצר בית. עוד נשמע שלומי אומר לעד המדינה "בוא תקשיב כפרה עליך עוזי זה אמרתי לך מההתחלה זה דבר ששלוש אנשים זה גם יותר מידי. אמרתי לך מההתחלה. כלום זה כלום אחי".

8. האישום השני (מיוחס לכלל המשיבים)

אישום זה מתאר קשירת קשר לכאורה של המשיבים לביצוע אספקת נשק לשלומי אקריש וכן לכך שהמשיבים סיפקו לשלומי אקדח (אקדח מס' 3 מסוג יריחו), שהיה אמור לשמש את שלומי וסטיב אקריש לרציחתו של יוסי קריחלי. האקדח נתפס ביום 11/8/15 ברכב בו נסעו שלומי אקריש ודן אדרי בדרכם חזרה מנתניה לאחר שקיבלו לכאורה את האקדח מהמשיב 4 לאחר תיאום מראש באמצעות המשיבים 1, 2 ו-3.

תמצית הראיות:

א. שיחה מוקלטת בין עד המדינה לבין שלומי אקריש מיום 4/8/15 (מ.ט. 960/15) - שם נשמע שלומי אקריש אומר לעד המדינה כי במפגש שהתקיים ביום 2/8/15 בביתו של המשיב 1 ובו נכחו המשיבים, דני אלקבץ, שלומי וסטיב אקריש, "אמרתי לו נתפס זה ושלוש אומר איך נתפס? הסברנו לו טה טה.. הבן אדם היה עצור טה טה.. אמר (המשיב 1) טוב יגיעו עכשיו חמש חדשים תן להם שתיים. שלומי (המשיב 2) צריך להתקשר אלי נוסע עם האופנוע מביא שתיים. תן את זה לסטיב על יוסי".

ב. האזנות סתר שיחה מס' 2835 עמדה 151186 מיום 3/8/15 בין סטיב לשלומי אקריש שם נשמע סטיב אומר לשלומי "דבר עם ההוא של אתמול הוא הביא לך את המספר".

מקבץ שיחות מיום 5/8/15:

(-) שיחות בין המשיב 2 לבין המשיב 4 (שיחות מעמדה 151104 מס' 216, 214, 213, 209, 196, 195, 192, 193).

(-) שיחות בין המשיב 2 לבין שלומי אקריש (עמדה 151472 שיחות מס' 862, 861, 859. שיחה מס' 229 עמדה 151104).

(-) שיחה בין שלומי לסטיב אקריש (עמדה 151472 שיחה מס' 877).

מקבץ שיחות מיום 6/8/15

(-) שיחה בין סטיב ושלומי אקריש (עמדה מס' 151472 שיחה 977).

(-) שיחה בין המשיב 2 לבין שלומי אקריש (עמדה מס' 151472 שיחה 913).

(-) שיחה בין המשיב 1 לבין דני אלקבץ (עמדה 147191 שיחה 6568).

מקבץ שיחות מיום 7/8/15

(-) שיחות מס' 1004, 1005, 1007 עמדה 151472

מקבץ שיחות מיום 9/8/15

(-) שיחות בין המשיב 2 לשלומי אקריש (מס' 1161, 1158 עמדה 151472)

מקבץ שיחות מיום 10/8/15

(-) שיחה בין משה חכמיאן לבין שלומי אקריש (מס' 179 עמדה 152441)

(-) שיחה בין משה חכמיאן לבין המשיב 4 (מס' 181 עמדה 152441)

מקבץ שיחות מיום 11/8/15

(-) שיחה בין שלומי אקריש לבין המשיב 4 (שיחה 1318, 1385, 1401, 1406, 1407, 1408, 1415 עמדה 151472)

(-) שיחות בין שלומי אקריש לבין דן אדרי (שיחות 1339, 1378, 1387, 1388, 1389, 1390 עמדה 151472) (-) שיחה בין המשיב 2 לבין אחר (שיחה 730 עמדה 151104).

עיון בתמלילי השיחות המפורטות לעיל, מלמד לכאורה על שלושה צמתים עיקריים של התארגנות ותיאום בין המעורבים לצורך אספקת וקבלת אקדח 3: הצומת הראשון - המפגש בביתו של המשיב 1 באשקלון מיום 2/8/15 ("נביא 5 תן 2 על יוסי"). הצומת השני - המפגש של כלל המשיבים בראשון לציון מיום 5/8/15. הצומת השלישי - המפגש ביום 11/8/15 בין המשיב 4 לבין שלומי אקריש במסגרתו קיבל האחרון את האקדח ומיד בסמוך לאחר מכן נעצר ונתפס האקדח.

מקבץ שיחות מיום 12/8/15, 13/8/15, 16/8/15, 18/8/15, 21/8/15

(-) שיחה בין סטיב אקריש לבין המשיב 2 (עמדה 15104 שיחה מס' 837, 866, 944, 949 - בה נשמע סטיב מבקש מהמשיב 2 שיארגן לו עו"ד עבור שלומי שנעצר, והאחרון אומר לו כי ארגנו את עו"ד משה יוחאי). (-) שיחה בין עד המדינה לבין סטיב אקריש (שיחה מס' 22, 32 עמדה 150738).

(-) שיחה בין המשיב 3 לבין סטיב אקריש (עמדה 151104 שיחה מס' 867, 5274 - סטיב נשמע אומר למשיב 3 "תגיד לחבר תודה הכל בסדר").

(-) שיחה בין שלומי אקריש וסטיב אקריש (שיחה מס' 5300, 5650, 5928, 6623 עמדה 151186).

עיון בתמלילי השיחות הנ"ל מלמדות לכאורה על מעורבותם של המשיבים 1, 2 ו-3 בהסדרת הייצוג המשפטי עבור שלומי אקריש על רקע מעצרו ביום 11/8/15 בחשד לקבלת האקדח מהמשיב 4. לצד שיחות האזנות הסתר, ובעיקר מיום 12/8/15, ישנו דוח עוקב 7033 מיום 12/8/15 המתעד מפגש בין סטיב אקריש למשיב 1, 2 ו-3 ברח' איילה באשקלון ודמויות נוספות שלא זוהו. משך הפגישה מהשעה 21:32 ועד 22:18 - 46 דקות.

ג. **מחקרי תקשורת - איכונים מיום 5/8/15** המלמדים על תנועת המשיבים 1, 2 ו-3 יחדיו מאשקלון עד לראשון לציון לאזור אצטדיון האתלטיקה. באותו המקום בזמן הרלוונטי מאוכן גם המשיב 4. כמו כן, מחקרי תקשורת המלמדים על תיאום המפגש בין המשיבים בראשון לציון. בנוסף, ברשימת אנשי הקשר במכשיר הטלפון הנייד של המשיב 1 נמצא מספר 050-5505677 ולידו הכיתוב "בונקר" (המשיב 4). עוד יצוין, כי קיימות שיחות טלפון מחודש יוני 2015 בין המשיבים 1 ו-2 לבין המשיב 4.

ד. **דוחות עוקבים**

דוח עוקב מס' 7025 מיום 5/8/15 המתעד מפגש בשעה 20:00 בין המשיב 2 לבין שלומי אקריש. משך המפגש כ- 23 דקות. בין היתר מתאר העוקב, כי השניים הלכו בטיילת "חוף בר כוכבא" והתיישבו בקצה הצפוני של חוף הסלעים במקום.

דוחות עוקבים 7032, 7023 מיום 11/8/15 המתעדים הגעת שלומי אקריש עם דן אדרי לנתניה. השניים נצפים מגיעים למרכז המסחרי פוגשים באדם על אופנוע (דוד ינאי) ונוסעים אחריו לרחוב שז"ר (כתובת מגוריו של המשיב 4).

ה. **שיחה מוקלטת בין עד המדינה לבין סטיב אקריש מיום 21/8/15 (מ.ט. 1066/15)**

עמוד 40

במהלך השיחה סטיב מעדכן את עד המדינה כי שלומי (אקריש) נעצר. עוד נשמע, בין היתר:

עד המדינה: "... אני רוצה להבין דבר אחד .. לאן שלחו אותו? סטיב: **לבונקר**

עד המדינה: מי זה בונקר?

סטיב: שי שירזי..

עד המדינה: מה... שי נתן לו?

סטיב: **זה חבר של שי**... עצלן והתקלקל ואללה... ואמר לי סטיב התקשר אליי לקחת...

עד המדינה: ומי שלח אותו לשם? שלום?

סטיב: (לא ברור) לבד אמרו לו הם רוצים חדש אמרו לו.."

ראה גם במ.ט. 1004/15 מיום 12/8/15 - סטיב מעדכן את עד המדינה בדבר מעצרו של שלומי אקריש, לאחר שהאחרון היה בנתניה ונשמע אומר: "עוד אחד נתפס ועוד אחד נתפס ואין זה מכה...".

א. עדות דן אדרי (מיום 12/8/15, 13/8/15)

בהודעותיו מספר כי שלומי אקריש ביקש ממנו שיסיע אותו לנתניה. עוד לדבריו, במהלך הנסיעה שלומי אקריש דיבר בטלפון הנייד עם אדם בשם רועי (עמ' 3 ש' 39-40 להודעה מיום 12/8/15 שעה 02:40). מספר כי לאחר שהגיעו לקניון ימים בנתניה, נסע אחרי קטנוע (דוד ינאי). עוד לדבריו, שלומי ירד מהרכב ודיבר עם אדם שחום ורזה עם כלב לבן. בהמשך שלומי נכנס לרכב ואדם אחר נכנס למושב האחורי והעביר לשלומי שקית. "זה שדיבר עם שלומי לפני כן, השחום עם הרכלב בזמן העברת השקית, עמד בצד האוטו מימין לכסא שליד הנהג, ואחרי העברת השרית אמר לשלומי: "נדבר תבוא שבוע הבא אני אביא לך עוד משהו". (עמ' 3 ש' 51-65 להודעה מיום 12/8/15 שעה 02:40).

לשאלת החוקר מי זה הבחור השחום עם הכלב השיב: "נראה לי שזה רועי, זה מה שהבנתי מהשיחות והסיטואציה" (עמ' 4 ש' 111 להודעה מיום 12/8/15 שעה 02:40).

א. עדות דוד ינאי - נהג הקטנוע (מיום 19/10/15)

מסר כי המשיב 4 ביקש ממנו ביום 11/8/15 להוביל רכב מקניון נתניה לביתו, וכך הוא עשה.

ח. דוחות פעולה של השוטרים מיום 11/8/15 שעה 23:00 המתעדים תפיסת אקדח מס' 3 ברכב המאזדה מאחורי תא הכפפות.

האישום השלישי (מיוחס למשיבים 1, 2 ו-3)

9.

באישום זה מייחסת המבקשת למשיב 1 ניסיון לשדל את שניר ואזנה ומורן גוביר לרצוח מי מהנמנים על קבוצת הגרוזינים (אדם דאפס ואלירן חובב) באמצעות מטען חבלה (עבירה לפי סעיף 33(2) + 300(א)(2) לחוק). בעוד למשיבים 2 ו-3 מייחסת קשירת קשר עם חסד אדרי, שניר ומורן לרצוח מי מהחבורה של הגרוזינים (עבירה לפי סעיף 499(א) - ראה סעיף 20 לעובדות האישום השלישי).

א. המבקשת טוענת כי המעשים הנ"ל התגבשו במהלך הפגישה שנערכה ביום 24.8.15 שעה 23:14 בבית הקפה "הום-קפה" באשקלון, בה נכחו המשיבים, שניר ואזנה וחסד אדרי. זאת היא למדה בעיקר, מהשיחות המוקלטות בין שניר ואזנה לעד המדינה במ.ט. 1015/15 (דיסק 1 מיום 27/8/15, דיסק 8 מיום 31/8/15, דיסק 12, דיסק 14 מיום 3-4/9/15, דיסק 25 מיום 16/9/15). להלן תמצית הדברים הרלוונטיים:

עד המדינה שואל את שניר: "אותו יום שנפגשתם פעם ראשונה מי היה שם? שניר: שלום (המשיב 1)... ואמר לי סגור על גאיה... אמרתי לו יוסי זה צ'יפס יושב ככה, אמר לי תשמע אם הזזת אחד אני איזז את היוסי הזה... אמרתי לו תשמע יש לנו את דאפס אומר לי זה גם טוב... הבנתי שהוא חרמן על גיאה אחושרמוטה... אומר לי תשמע אם אתה משלים שמה אחד אם נפל לך שתי אלו והצלחת נגיד... אמרתי לו יכול להיות שאני אתפוס את שני הציפורים במכה אחת, (דאפס וחובב), לא אחד, הוא אומר לי טוב ותשמע יוסי עלי".

למעשה לגישת המבקשת, המצוטט לעיל הינו בגדר מעשה ניסיון שידול של המשיב 1 לשניר לרצוח את אדם דאפס ואלירן חובב, ובתמורה הוא ידאג לביצוע הרצח של יוסי קריחלי.

ב. אשר לעבירה של קשירת קשר המיוחסת למשיבים 2 ו-3, מפנה המבקשת שוב **לאמירות שניר ואזנה** בפני עד המדינה בשיחות המוקלטות לדוגמא: שניר נשמע אומר כי המשיב 3 אומר לו אחרי שהם משוחחים על המטען "תבוא תיקח אותו קומפלט". עוד נשמע שניר אומר, כי המשיב 3 נתן לו 1,400 ₪ (2/9/15) ויום למחרת המשיב 2 נתן לו 1,200 ₪ (3/9/15) וזאת במטרה לקדם את הקשר לשם העברת המטען.

בנוסף, קיים בחומר החקירה **דוחות עיקוב** המתעדים מפגשים של המשיבים 2 ו-3 עם שניר ואזנה ומורן גוביר - מיום 31/8/15 המשיבים 2 ו-3 נראים משוחחים באשקלון עם שניר ואזנה ומורן גוביר. (דוח עוקב 7022); מיום 2/9/15 המשיב 3 נראה נפגש בשעה 17:54 באשקלון עם שניר ואזנה ומורן גוביר בעסק לשטיפת מכונות. בשעה 18:10 (לאחר ששניר ומורן עוזבים את המקום), נצפה המשיב 1 מגיע למקום ונפגש עם המשיב 3 (דוח עוקב 7004); מיום 3/9/15 המשיב 2 נראה פוגש את שניר ואזנה בבית הקפה "הום קפה" באשקלון. לאחר שהשניים נפרדים, מגיע המשיב 3 למקום ופוגש במשיב 2 (דוח עוקב 7044); מיום 13/9/15 המשיבים 2 ו-3 נראים נפגשים עם שניר ואזנה ומורן גוביר בסמוך לבית הקפה "הום קפה" (דוח עוקב 7031).

ג. הודעות עד המדינה (מיום 27/8/15, 6/9/15) - מעיון בהם למעשה מדובר בעדות מפי השמועה, שכן עד המדינה מספר לחוקריו אודות הדברים ששמע מפי שניר בפגישות ביניהם בביתו של עד המדינה.

ד. האזנות סתר מיום 24/8/15

ביום **24/8/15** בשעות הצהריים ישנן שיחות טלפון בין שניר ואזנה לבין מורן גוביר וחסד אדרי. השלושה קובעים להיפגש באותו היום (עמדה 153575 שיחות 172, 145, 139). בהמשך היום, בשעה 17:19 ישנה שיחה בין **המשיב 1** לבין חסד אדרי. האחרון מבקש להיפגש עם המשיב 1 וזה אומר לו שתוך שעה הוא יסיים את סידוריו ויתקשר עליו (עמדה 147191 שיחה 8646). בהמשך הערב מתבצעות מספר שיחות בין המעורבים: שיחה בין שניר ואזנה למורן גוביר (שיחה 239 עמדה 153583 שעה 20:50 השניים קובעים להיפגש); שיחה בין חסד לאדם בשם מיכה (עמדה 147191 שיחה 8666, בין היתר חסד נשמע שואל אם שלומי איתם); שיחה בין המשיב 1 למשיב 3 (שיחה 3839 עמדה 152753 שעה 23:07 - המשיב 1 שואל את המשיב 3 "מה זה כל המשטרות למטה... אז מה אבי אומר להיזהר..."). בתגובה המשיב 3 אומר לו "אני...אבנר למטה מחכה, מה זה בבית"; שיחה בין המשיב 2 למשיב 3 (מס' 3840 עמדה 152753 שעה 23:16 - המשיב 3 אומר למשיב 2 שיבוא לחניה מאחורי הקפה. כאשר המשיב 2 משיב לו שהוא בחניה, אומר המשיב 3 "אז הוא בא לשם.."); שיחה בין שניר לאחר בשם ניצן (מס' 272 עמדה 153583 במסגרתה שניר נשמע אומר שהוא עדין באשקלון); שיחה בין המשיב 3 לאחר בשם יאבה (מס' 3843 עמדה 152753 שעה 23:49 - יאבה שואל את המשיב 3 אם הוא חוזר, וזה עונה לו "הנה הוא מדבר עם חסד פה אני יודע, אנחנו עולים... פה בבית קפה, ליד הבית קפה").

עוד ישנן שיחות האזנות סתר בין המעורבים (שניר ואזנה- חסד אדרי- מורן גוביר- **המשיב 2**, **המשיב 3**, בין התאריכים 30/8/15 - 13/9/15), מהם עולים תיאומים לקביעת מפגשים (בין היתר "בהום קפה" באשקלון- שיחה מס' 900 עמדה 153575 מיום 31/8/15).

10. גרסאות המשיבים

המשיב 1 - הכחיש את המיוחס לו ובחר לשמור על זכות השתיקה (ראה הודעות מיום 6/10/15, 8/10/15, 18/10/15, 19/10/15, 20/10/15, 21/10/15, 22/10/15, 25/10/15, 26/10/15, 27/10/15, 28/10/15).

המשיב 2 - בחר לשמור על זכות השתיקה (ראה הודעות מיום 6/10/15, 8/10/15, 19/10/15, 22/10/15, 23/10/15, 27/10/15).

המשיב 3 - המשיב הכחיש את המיוחס לו ובחר לשמור על זכות השתיקה (ראה הודעות מיום 6/10/15, 8/10/15, 19/10/15, 20/10/15, 22/10/15).

המשיב 4 - המשיב הכחיש את המיוחס לו והכחיש כי העביר נשק לידי שלומי אקריש.

המשיב אישר כי הוא **מכיר את המשיבים 1 ו-2**, וכן אישר שמכיר את אדם דאפס דרך חבר משותף. **הכחיש כל היכרות עם המשיב 3** ועם אחר בשם **משה חכימיאן**.

משנשאל אודות **טיב היכרותו עם שלומי אקריש**, מסר בחקירתו הראשונה: "השם מצלצל לי... לא נראה לי שנפגשתי איתו". משהוצגה בפניו תמונתו של שלומי אקריש טען כי הוא לא מכיר. עם זאת, ביתר חקירותיו, אישר כי "יכול להיות" שביום 11/8/15 שלומי אקריש ודן אדרי הגיעו אליו לבית הוריו בנתניה, אולם הוא אינו זוכר לצורך מה. ייתכן ששלומי בא לקחת ממנו חלקים לאופנוע. עוד הכחיש ששלח אדם מטעמו, להוביל את שלומי אקריש לכיוון ביתו. עם זאת, משהושמעו למשיב שיחות שנקלטו בהאזנות סתר מיום 11/8/15 בינו לבין שלומי אקריש, ובינו לבין **דוד ינאי** (אשר נסע לכאורה באופנוע בשליחותו של המשיב להכווין את שלומי אקריש לעבר בית הוריו בנתניה) - אישר כי הוא הדובר בשיחות.

עוד עומת עם דברי סטיב אקריש בפני ע.ז., לפיהם שלומי אקריש נסע ל-"**בונקר**" לקחת את האקדח בשליחותם של המשיבים 1 ו- 2. לשאלת החוקר האם "בונקר" הכוונה אליו? השיב: "יכול להיות".

משעומת עם **שיחות טלפון רבות בינו לבין המשיב 2 ביום 5/8/15** וכי באותו יום הוא גם נפגש עם המשיבים 1 ו- 2, בראשון לציון השיב שיכול להיות, אולם הוא לא זכר מה מטרת הפגישה. משהושמעו לו **שיחות שנקלטו בהאזנות סתר ביום 28/6/15, וביום 6/7/15** אישר כי הוא דובר בשיחות יחד עם המשיב 1 או המשיב 2 והם קובעים להיפגש. (ראה הודעות מיום 6/10/15, 8/10/15, 18/10/15, 22/10/15, 26/10/15).

11. המסגרת הנורמטיבית

א. כלל ידוע ומושרש היטב בפסיקת בית המשפט העליון, הינו כי בשלב הבחינה של הראיות לכאורה במסגרת הליכי המעצר, על בית המשפט לבחון האם יש בכוחו של חומר הראיות הגולמי המצוי בידי המאשימה כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעה. קרי, בית המשפט בוחן את הפוטנציאל הראייתי להרשעה (ראה: בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**).

ב. ראיות נסיבתיות

הלכה מושרשת היטב היא כי ניתן להרשיע אדם על בסיס ראיות נסיבתיות, ובלבד שבית המשפט בחן את מכלול הראיות הנסיבתיות (ה"פאזל" הראייתי) ואת הסבריו של הנאשם במבחני ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים, וקבע כי הן מובילות מעבר לכל ספק סביר למסקנה מרשיעה ברורה כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו.

עוד נפסק, כי ניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגדו הינן ראיות נסיבתיות, כל עוד הראיות הללו הינן על פניהן בעלות עוצמה, משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות פליליות שיכולה לבסס הרשעה (ראה: בש"פ **ניאמצ'יק**; בש"פ 6788/13 **זנון נ' מדינת ישראל**; בש"פ 8048/13 **ג'ודה נ' מדינת ישראל**). עם זאת, נקבע כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, ובשים לב לכך שמדובר בשלב המעצר והראיות הנסיבתיות הללו טרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר

סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. לעיתים עשוי בית המשפט להגיע למסקנת ביניים, לפיה קיימות אמונות מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראיתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראיתיים אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שמא יש להסתפק בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר (ראה: 8311/13 **ישראל אברמוב נגד מדינת ישראל**).

ג. קשירת קשר לביצוע פשע

עבירת קשירת הקשר, מורכבת משני ראשים: האחד - "התקשרות" בין שניים או יותר לשם השגת מטרה מסוימת; השני - היותה של אותה מטרה "בלתי כשרה". הלכה פסוקה היא, כי לשם הוכחת ביצועה של עבירת קשירת קשר, די להצביע על רצון משותף לבצע עבירה מסוג מסוים, ואין נדרשת כוונה לבצע עבירה קונקרטית, במועד זה או אחר (ע"פ 330/85 **דוד דוד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 5927/11 **הררי נ' מדינת ישראל**). בהקשר זה אף הודגש בפסיקה, שאין צורך להוכיח, לשם התגבשותו של הקשר הפלילי, כי הוסכם על פרטי הביצוע של המעשה הפלילי ועל תוכנית קונקרטית וספציפית (ע"פ 6467/12 **ג'יהאד אטון נ' מדינת ישראל**; ע"פ 1272/13 **אברהם אכטילאת נ' מדינת ישראל**). עבירת קשירת הקשר משתכללת מרגע ההסכמה בין הצדדים לפעול להשגת המטרה הבלתי כשרה, אף אם טרם נעשה דבר כדי לקדם מטרה זו (ע"פ 11068/08 **מדינת ישראל נ' אמיר סנקר**). עם זאת, נפסק לא אחת, כי אין להרשיע אדם בקשירת קשר, כאשר מדובר בהתקשרות למראית עין בלבד ללא כל כוונה פלילית (ע"פ 171/77 **בוכמן נ' מדינת ישראל**).

עוד ביחס לעבירת קשירת הקשר - "עובדת קיומו של הקשר ניתנת להוכחה - ככל עובדה אחרת - הן בראיות ישירות והן בראיות נסיבתיות, לרבות על דרך של הסקת מסקנות מהתרחשויות "מאוחרות", שארעו לאחר היווצרותו של הקשר" (ראה: י.קדמי **על הדין בפלילים** חלק ראשון, עמ' 345, מהדורה חדשה, 2012).

ד. מבצע בצוותא

אשר למבחנים שנקבעו בפסיקה בהתייחס למבצע בצוותא, יפים הדברים שנקבעו בע"פ 193/14 **פאדי נסרללה נ' מ"י**: "מבצע בצוותא" הוא אפוא אדם הנוטל חלק בביצוע של עבירה בכך שהוא עושה מעשה שמטרתו הגשמת התכנית הפלילית, כאשר היסוד הנפשי הנדרש הוא זה של העבירה העיקרית בצירוף מודעות לעצם הביצוע בצוותא (ע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל**, פסקה 22 (להלן: פרשת ימיני)). בהתאם, "לעיתים אנו עדים למצב שבו עבירה היכולה להתבצע על-ידי יחיד מתבצעת על-ידי כמה עבריינים, כאשר לכל אחד מהם תפקיד שונה ותרומה שונה בביצועה. אלה הם השותפים לעבירה" (ע"פ 2796/95 **פלונים נ' מדינת ישראל**). המבצעים בצוותא פועלים "כגוף אחד" במסגרת התכנית העבריינית. הם נמנים על "המעגל הפנימי" של מבצעים וכל אחד מהם משיא תרומה להגשמתה (ע"פ 6157/03 **הוך נ' מדינת ישראל**, פסקה 16). לצורך סיווג אדם כמבצע בצוותא של עבירה (להבדיל, למשל, ממסייע) מוכר בפסיקה מספר מבחנים עיקריים: "מבחן הקרבה" - המבצע בצוותא הוא חלק מן המעגל הפנימי של ביצוע העבירה. "מבחן

השליטה - המבצע בצוואת נהנה משליטה, יחד עם אחרים, על ביצוע העבירה; הוא מהווה חלק מן התוכנית המשותפת לביצוע העבירה ופועל יחד עם האחרים להגשמתה. עם זאת נקבע, כי גם כאשר בית המשפט נעזר במבחן השליטה, הדבר נעשה תוך הדגשה כי אין מדובר ביכולת שליטה רצופה במהלך ביצוע העבירה כולה (ראה: ע"פ 8573/96 **מרקדו נ' מ"י**). "**המבחן הפונקציונלי**" - לפיו המבצע בצוואת הוא מי שנטל חלק מהותי בביצוע העבירה גופה, בעוד שחלקו של המסייע מתבטא בפעולות עזר החיצוניות לעבירה.

עוד נקבע: "שליטה פונקציונלית אין משמעה כי לכל מבצע בצוואת יש שליטה רעיונית על הביצוע כולו...מקום שהשליטה מוכחת, אין עוררין שיש לסווג את המעורב כמבצע בצוואת. אולם אין בכך כדי ללמד כי במקרים בהם לא הוכחה שליטה מובהקת משמעם שאין בפנינו מבצע בצוואת...מבחן השליטה הפונקציונלית מוחזק כמבחן עזר בלבד (ראה י. קדמי **על הדין בפלילים** כרך ראשון, מהדורה חדשה, תשע"ב- 2012, עמ' 438-439 וההפניות שם).

"**המבחן המשולב**" הבוחן את טיב מעשיו ואת יחסו הנפשי לעבירה. מבחן זה "אופיין בפסיקה כמעין מקבילית כוחות: ככל שמתקיים יסוד נפשי חזק יותר ניתן להסתפק ביסוד עובדתי חלש יותר, ולהיפך. ביסוד העובדתי נעזר בית המשפט ב'מבחן השליטה הפונקציונלית' על המעשה, לפיו חלקו של המבצע בצוואת צריך להיות חיוני לביצועו של המעשה העברייני" (ראה: ע"פ 370/10, 3/10 **רפי אוחנה ואח' נ' מ"י**; פרשת **ימיני**, פסקה 22; דנ"פ 1294/96 **משולם נ' מדינת ישראל**).

עוד נקבע בע"פ 6084/02 **סטניסלב שטוחין נ' מדינת ישראל** כי: "השתתפות בביצוע העבירה אינה מחייבת נטילת חלק בעשיית מעשה העבירה, אלא יכולה לבוא לידי ביטוי בתכנון ובניהול הפעולה שבמסגרתה מתבצעת העבירה. "השתתפות" בביצועה של עבירה אינה מחייבת נטילת חלק ב"עשייה הפיזית" של מעשה העבירה גופו דווקא ויכולה היא לבוא לכלל ביטוי בתכנון הביצוע ובניהול הפעילות שבמסגרתה מתבצעת העבירה".

עוד קבע כב' בית המשפט העליון בשורה של החלטות, לעניין הביצוע בצוואת, אין הכרח כי יערך תכנון מוקדם של העבירה לפרטי פרטיה ואף אין זה נחוץ כי ביצועה בפועל יתאם במדויק את כוונתם המקורית של המשתתפים (ראה י. קדמי **על הדין בפלילים** כרך ראשון, מהדורה חדשה, תשע"ב- 2012, עמ' 436 וההפניות שם).

ה. **משדל** המסגרת הנורמטיבית לעבירת השידול קבועה בסעיף 30 לחוק: "**המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, מהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה**".

תכלית השידול הינה לעודד אחרים לקראת גיבושה של ההחלטה לבצע את העבירה, אשר עשויה להתממש על-ידי אדם אחר (ראה: ע"פ 8466/99 **אסקין נ' מדינת ישראל** (להלן: "**אסקין**"); ש"ז פלר יסודות בידי עונשין כרך ב 228 (1987)). המשדל עושה מעשה, בין באמירה ובין בהתנהגות, שיש בו כדי לעודד את מושא השידול לצאת ולבצע את העבירה. נקבע, בהקשר זה בע"פ **אסקין** כי: "העיקר הוא כי התנהגות המשדל תהיה בעלת 'אפקטיביות פוטנציאלית' העשויה להשפיע על המשדול לבצע

את העבירה נושא השידול, כך שמתקיים קשר סיבתי בין ההתנהגות המשדלת לתחילת ביצוע העבירה". עוד נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי אין הכרח שיוזם הרעיון לביצוע העבירה יהיה דווקא המשדל. בהחלט יתכן, כי המשדול הוא שהגה במוחו את המחשבה לבצע את העבירה, אלא שההחלטה לבצע טרם התגבשה בקרבו. בשל כך נקבע, כי המשדול נחשב לאדם אשר טעון הנעה מנטלית, לצורך ביצוע העבירה (ע"פ 7704/13 יעקב מרגולין נ' מדינת ישראל; ע"פ 7894/03 מדינת ישראל; ע"פ 7894/03 נסרין מסראווה נ' מדינת ישראל; ע"פ 2813/95 פלונים נ' מדינת ישראל; ע"פ 6095/08 אבבה סלומון נ' מדינת ישראל; י. קדמי, על הדין בפלילים, תשס"ה-2004, עמ' 373-380).

דין והכרעה

12. האישום הראשון

א. כפי שפורט באריכות המבקשת הניחה ראיות לכאורה כנדרש לחובת המשיבים 1 ו-2 בעבירות של קשירת קשר לפשע, מתן אמצעים לביצוע פשע (דירה, רכב, אקדח מס' 2), עבירות בנשק (ביחס לאקדח 2) כנדרש על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה- כמפורט לעיל.

באשר לראיות בעניינו של המשיב 3 בעבירה של קשירת קשר - הראיות הינם בעוצמה נמוכה כמפורט בסעיף 7 לעיל. מכל המתואר באישום הראשון, למעשה מיוחס למשיב 3 כי בתאריך 27.7.15 בשעה 15:20 נפגש עם המשיבים 1 ו-2 בסמוך למלון "הולידי אין" באשקלון וכי תיאם את המפגש שנערך ביום 2.8.15 בביתו של המשיב 1 באשקלון.

אשר למפגש מיום 27/7/15 אנו למדים על כך מדוחות העיקוב, אך בפועל אין לדעת מה הייתה מטרת המפגש ומה תוכן הדברים שנאמרו במפגש. הנסיבה היחידה שניתן לומר הוא כי המפגש התקיים סמוך לאחר תפיסת אקדח מס' 2 בדירת עד המדינה (אסתר המלכה 26 אשדוד).

אשר לתיאום המפגש ביום 2/8/15 כטענת המבקשת ונוכחותו במפגש עצמו - גם בהנחה והמשיב הוא אשר תיאם את המפגש, הרי בפועל מחומר הראיות לא עולה כי הוא נטל חלק בשיח המצוטט באמרות השותפים (סטיב ושלומי אקריש- ראה לעניין זה מ.ט. 960/15, מ.ט. 1066/15). שכן, תואר על ידי שלומי אקריש כי המשיב 3 נכנס בשלב כלשהו מהמרפסת של הדירה.

ב. אשר לעבירות של ניסיונות לרצח המיוחסים למשיבים 1 ו-2 - הנני קובע כי המבקשת הניחה ראיות נסיבתיות לכאורה לחובת המשיבים, אם כי בעוצמה נמוכה.

בקליפת האגוז, ראיות המאשימה ביחס לאישומים אלו מבוססות בעיקרן על ראיות נסיבתיות כמפורט להלן: קיומו של מניע (כראיה נסיבתית), אספקת אמצעים לביצוע פשע, אמירות מאוחרות של השותפים שיש בהן ללמד בדיעבד על מעורבות המשיבים 1 ו-2 בניסיונות הרצח

ביחס לכל אחד מהרכיבים הללו, מוצא בית המשפט חולשה וזאת בהצטרף לקושי לקבל הפרשנות המשפטית של המבקשת למהות מעשיהם של המשיבים, הן ביחס לשאלת הביצוע בצוותא והן ביחס לשאלה האם מעשיהם הלכאוריים של המשיבים בנוגע בניסיון הרצח של יוסי קריחלי עברו משלב ההכנה לשלב הניסיון.

13. המניע

א. בענין חשיבותו של **המניע** במישור הראייתי והנסיבתי, כבר נפסק כי המניע למעשה העברייני אינו מעלה או מוריד. זאת, במישור האחריות הפלילית. אך במישור של דיני הראיות, מניע והעדר מניע יכולים להוות **ראיה נסיבתית**, שעוצמתה משתנה ממקרה למקרה על פי נסיבותיו (ראה למשל: ע"פ 7253/14 גור פינקלשטיין נ' מ"י).

ב. אין מחלוקת בין הצדדים, וגם על פי הנטען בכתב האישום, כי לאנשים רבים קיים לכאורה סכסוך עם קבוצת "הגרזנים" (דטו, יוסי קריחלי ואח'). כך גם קיים לכאורה סכסוך בין דטו לבין יוסי אדרי שעל קבוצתו נמנה עד המדינה. במסגרת סכסוך זה מבקשים "האשדודים" לפגוע ב"גרזנים".

על התגבשות ה"קואליציה" לכאורה וזהות האינטרסים, אנו למדים מהודעותיו של עד המדינה. בסוגיה זו, אמרתיו של עד המדינה ככל שהן מתייחסות **למשיב 1**, הן בגדר עדות מפי השמועה. יתרה מכך, כאשר עד המדינה נשאל בחקירתו מיום 13.8.15, "האם תוכל לומר לי לסיכום הדברים מי האנשים שחברו יחד על מנת לפגוע ב"גרזנים" ובאליהן חובב? משיב "שלומי באסה (המשיב 2), מומי קצנטיני, זהבי, עמוס לביא, אני, אנדריי, טל ושמעון", ולא מזכיר את שמו של המשיב 1, אלא מאשר בהמשך לחוקר שהמשיב 2 ומומי קצנטיני משויכים לקבוצה של המשיב 1. עוד לענין זה, אין מחלוקת כי אין בחומר החקירה כל ראיה המצביעה על מפגשים או שיחות טלפון בין עד המדינה לבין המשיב 1, על אף גרסתו של עד המדינה בחקירתו מיום 29.10.15, כי המשיב 1 חבר טוב שלו. עוד לשאלת החוקרים: "איזה אינטרס יש לשלום דומראני (המשיב 1) ושלומי באסה (המשיב 2) לרצוח את אדם דאפס? השיב: "כי אדם מזהה חזק עם הארגון של בני שלמה, והם - שלום ושלומי, מסוכסכים עם הארגון של בני שלמה ואנשיו (ראה עמ' 4 להודעה מיום 11.8.15). דומני שאמירה זו היא בגדר פרשנות וסברה של עד המדינה.

יתרה מכך, גם מעובדות האישום הראשון, ניתן ללמוד כי המניע לביצוע עבירות ניסיונות הרצח של אדם דאפס הינו של שלומי וסטיב אקריש (... "גמלה בליבם של שלומי אקריש וסטיב אקריש החלטה לרצוח את אדם דאפס והשניים קשרו קשר לעשות כן" - ראה סעיפים 1-3).

אשר לטענת המבקשת כי ניתן לראות באמרתו של **שניר** בפני עד המדינה חיזוק לדבריו של עד המדינה בנוגע למניע של המשיב 1 ("אנחנו ביחד במלחמה הזאת.. יאללה בוא נדרוס אותם...") - מ.ט. 1015/15 מיום 31.8.16, הרי, מעיון בתמליל השיחה לא ניתן לדעת מי אמר למי את האמירה הזו. יתרה מכך, גם לא ניתן לדעת האם **שניר** מספר לעד המדינה על משהו שהוא קלט בחושיו או מוטי קלט בחושיו, מפי המשיב 1

לכאורה.

אשר לאירועים הפלייט אשר התרחשו בין השנים 2014-2015, כמתואר בחלק הכללי לכתב האישום, שלטענת המבקשת אירועים אלו הינם תוצר של ה"קואליציה" והסכסוכים שהזכיר עד המדינה בהודעותיו - המבקשת לא הציגה כל ראיה הקושרת את המשיבים למי מהאירועים המאוזכרים או בדל של ראיה לזיקתם של המשיבים לאירועים אלה.

יוצא אפוא, שהמקור היחיד ממנו ניתן ללמוד לכאורה על המניע של המשיב 1 לפגוע במי מ"הגרוזינים" הוא עד המדינה, המציב את המשיב 1 ב"קואליציה" וכבעל אינטרס לפגוע במי מ"הגרוזינים", מבלי שיש לכך בחומר החקירה כל תימוכין בדמות ראיה חיצונית. יתרה מכך, גם עד המדינה עצמו במ.ט. 935/15 מאשר כי לא דיבר עם המשיב 1 וגם המשיב 1 לא פנה אליו בהזדמנות כלשהי ביחס לפגיעה במי מ"הגרוזינים". על כן לא ניתן לקבוע, ולו לכאורה, שלמשיבים 1 ו-2 היה מניע כנטען על ידי המבקשת.

אמירות שותפים לביצוע העבירה:

14.

המבקשת משליכה יהבה על מספר אמירות מצומצם שיש בהן לגישתה ללמד על היותם של המשיבים 1 ו-2 מבצעים בצוותא, בעלי שליטה לרבות רצון בתוצאות המעשים הפלייט. נוכח חשיבותן הנטענת של אמירות אלה, אדרש לכל אחת בפירוט:

המשיב 1 מצוטט במ.ט. 960/15 על ידי שלומי אקריש, כמי שאמר במפגש ביום 2/8/15: "אמר יגיעו עכשיו חמש חדשים תן להם שתיים.. תן את זה לסטיב על יוסי" או כפי שנשמע דני אלקבץ מצטט מפיו של המשיב 1 לכאורה במפגש מיום 2/8/15 "אני הבאתי הכל, הבאתי כסף גם לעוזי, בשביל כולם שיהיה לכם, את האוטו נתתי, הכל נתתי כל מה שאתה צריך".

כל צד נותן לאמירות אלו פרשנות התומכת בעמדתו. אינני תמים דעים עם המבקשת ביחס למשקלה של אמרה זו וזאת מן הטעמים הבאים: ראשית, אמירות אלו, נוגעות לגבי מתן האמצעים אך אין לגזור מאמירות אלו בהכרח קשר ישיר למעשים שבוצעו או שיבוצעו באותם אמצעים, לא כל שכן, ניסיונות הרצח הנטענים שמימושם נעשה על ידי אחרים. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו לא קדמו לאותן אמירות שיחות ישירות בדבר ניסיונות הרצח או המהלכים שנעשו עובר לביצועם באופן שיאיר את אמירות אלה בהקשר הקונקרטי של ניסיונות הרצח.

שנית, בין כך ובין כך, מקום בו מדובר במקטע מוקלט של שותף, בדבר אמרה של שותף אחר, שומה על בית המשפט לבחון אותם גם על רקע אותו מניע נטען והפרשנות שיש לצקת לאותם מקטעי אמירות. הדברים אמורים ביתר שאת, בהעדר קיומו של מניע מצד המשיבים 1 ו-2 כפי שעמדתי על כך בסעיף 13 לעיל. אומנם במישור האחריות הפלילית - המניע למעשה העברייני אינו מעלה או מוריד. עם זאת, העדרו או קיומו של מניע יש בו כדי להאיר באופן שונה את אותן אמירות.

לענייננו, הראיות מלמדות לכאורה, כי המניע הינו של **סטיב, שלומי אקריש ועד המדינה**. כפי שבא לידי ביטוי גם בכתב האישום בסעיפים 1-3 לחלק הכללי, והכל על פי בקשתו של **יוסי אדרי** לפגוע במי מהגרוזינים (ראה סעיף 4 לעובדות כתב האישום).

בל נשכח, כי על פי חומר הראיות, הפנייתם של סטיב ושלומי אקריש למשיבים 1 ו-2 נעשתה על ידי **עד המדינה**, לאחר שהאחרון הצטרף לקשר שכבר התגבש בין סטיב ושלומי אקריש, אשר צרפו את דני אלקבץ לקשר לרצוח את אדם דאפס. זאת על רקע טענתו של עד המדינה, בפני חוקריו, כי קיימת זהות אינטרסים בין המשיבים 1 ו-2 לבין סטיב ושלומי אקריש, לרצוח את אדם דאפס. כאן המקום לומר כי על פניו מדובר **בעדות סברה** של עד המדינה ותו לא ואין כל ראיה חיצונית התומכת בעדותו (ראה גם לעניין זה את תשובות עד המדינה לחוקריו כאשר נשאל ביוזמת החוקר אודות מעורבותו של המשיב 1).

גם באמירות נוספות אליהן הפנתה המבקשת אין כדי לשנות מהמסקנה אליה הגעתי בדבר חולשה בראיות ביחס לניסיונות הרצח.

אשר לפרשנות המבקשת לאמרתו של דני אלקבץ בפני עד המדינה "**אז הוא (המשיב 1 - הוספה שלי א' ט') אומר לי אחי אתה לא עושה כלום, עד שאני לא בא**" (במ.ט. 1146/15), כהוראה של המשיב 1 לדני ביחס לניסיון הרצח (לאחר שדני הוצא לכאורה ע"י עד המדינה סטיב ושלומי אקריש מהקשר לניסיון הרצח של אדם דאפס), דומני מקריאת מלוא הקטע הרלוונטי בתמליל, כי לא ניתן לשלול את הפרשנות שטענו באי כוח המשיבים שהאמירה הייתה בזיקה לסכסוך הכספי בין דני אלקבץ לסטיב אקריש כעולה מחומר הראיות.

גם המבקשת לא חולקת שהתגלע סכסוך כספי בין דני אלקבץ לסטיב אקריש, וכי במפגש שהתקיים ביום 2/8/15, חלק ניכר מהשיחה נסוב לעניין יישוב הסכסוך הכספי, כפי שעולה גם מהשיחות המוקלטות בין עד המדינה לבין שלומי אקריש (מ.ט. 960/14) ובין עד המדינה לבין סטיב אקריש (מ.ט. 1066/15), וכן מהאזנת סתר 151186 שיחה מס' 2754 מיום 2/8/15 שעה 22:18 בין סטיב אקריש לאחר בשם ליאור.

עוד יצוין, כי על פי עובדות כתב האישום נטען, כי המשיב 1 מסר באמצעות המשיב 2, לידי שלומי סטיב ודני סכום של 5,000 ₪ בכדי לסיים את הסכסוך שנתגלע ביניהם ובכדי לתגמלם על ניסיונות הרצח אותם ביצעו עד עתה. המבקשת מכלל חומר החקירה נסמכת על פרשנות עד המדינה לשאלת החוקר בהודעתו מיום 12/8/15 -

חוקר: "על מה הכסף ששולם ששלום דומראני נתן להם?

עד המדינה: שיהיה להם כסף לתזונה כדי לקדם את העניינים".

דומני, שפרשנות המבקשת לא נתמכת בראיה חיצונית וגם תוכן השיחה במ.ט 960/15 (שיחה בין שלומי אקריש לבין עד המדינה), מתיישב יותר עם התזה של ההגנה ולא עם התזה של המבקשת, כי הכסף ניתן לצורך סיום הסכסוך הכספי. תימוכין לכך ניתן גם למצוא בשיחת האזנת סתר בין דני אלקבץ לבין יוני שטרית בשיחה מס' 1778 מיום 2/8/15, וכן משיחה 1859.

15. ראיות החותרות תחת מבחן השליטה:

לכאורה, מקום בו המשיבים 1 ו-2 הינם בעלי מניע עצמאי ומבצעים בצוותא, מצופה היה כי שינוי בתוכנית העבריינית, לא כל שכן שינוי דרמטי, היה אמור להיעשות באישורם של האחרונים ולמצער תוך מתן ברכתם למהלך שכזה ולא היא.

כעולה מחומר הראיות, נלמד כי דני אלקבץ צורף לכאורה לקשר על ידי **שלומי וסטיב אקריש** וזאת כעולה מדבריו של עד המדינה (ראה לעניין זה הודעות עד המדינה מיום 11/8/15, 18/10/15) ללא הצגת ראיות בדבר מעורבות של המשיבים 1 ו-2. בדומה, הרי שאין מחלוקת שדני אלקבץ "הוצא" מהקשר (נשוא ניסיון הרצח של אדם דאפס), על ידי עד המדינה, סטיב ושלומי אקריש גם כן ללא הצגת ראיות לכאוריות כי הדבר נעשה במעורבות ושליטה של המשיבים 1 ו-2.

יטען הטוען כי הוספתם או הוצאתם של שותפים לקשר יכול וייעשה אף ללא ידיעתם של כל הקושרים ובענייננו המשיבים 1 ו-2. טיעון זה, הינו מוקשה שכן מקום בו מיוחס למשיבים מעורבות אינטנסיבית עד כדי היותם מבצעים בצוותא, חזקה כי מהלך שכזה היה נעשה בידיעתם.

תהייה זו מתחדד ומועצמת מקום בו מדובר בשינוי כה מהותי וכבד משקל הנוגע לזהות יעד החיסול. מחומר הראיות עולה כי, ההחלטה בדבר שינוי "יעד הפגיעה" - מאדם דאפס ליוסי קריחלי, התקבלה על ידי סטיב ושלומי אקריש ועד המדינה.

משכך, היעלה על הדעת לייחס למשיבים 1 ו-2 ביצוע בצוותא מקום בו מהלך שכזה נעשה ללא ידיעתם? נתונים אלה יש בהם כדי לפגום באופן ממשי בתזה שהציגה המבקשת, בכל הנוגע למבחן "השליטה הפונקציונלית" ביחס למשיבים 1 ו-2.

16. היעדרו של קשר ישיר בין עד המדינה למשיב 1 :

כאן המקום להזכיר כי אפילו שאלות של משקל ומהימנות שיש לייחס לאמרתיו של עד המדינה דין להתברר במסגרת התיק העיקרי, עדיין יש לבחון בזירות המתבקשת את ההקשרים הנוגעים למשיבים 1 ו-2 מקום בו מלכתחילה הובהרה לעד המדינה החשיבות הרבה אותה ייחסה היחידה החוקרת להבאתם של ראיות בעניינו של

המשיב 1 כפי שהדבר מוצא ביטוי בשיחה בין עד המדינה ליגאל קלימאן ובוועז זיגדון מיום 14/7/15 (מ.ט. 934/15): מעיין בתמלול (שהוגש על ידי ההגנה) וגם מהקשבה לשיחה המוקלטת עולים הדברים הבאים:

שוטר: "אם אתה מביא לי את שלום (המשיב 1)... או אם היית מביא את שלום זה משהו אחר..."

עד המדינה: אז אני אומר לך נעשה את התוכנית כמו שצריך, נסדר את העניינים הכל, אין לי בעיה, אמרתי לך בוא נחתום על זה, נסדר את זה, אנחנו נגמור את... אמרתי לך גם להיכנס 7, 8, 10 חודש שנעשה איזה קומבינה עם הפרקליטות, איך לעשות חופף, לא יודע.

שוטר: "תקשיב תקשיב, עזוב, סיפורים קודם אתה נותן ואחרי זה אתה מקבל... אבל שאני אבוא לפרקליטות, שמות חשובים... חשובים למה... זה כמו שתגיד אתה מביא את שלום או שאתה מביא איזה נרקומן של שקל וחצי... **עד המדינה:** לא לא. **שוטר:** אתה מבין? זה יש הבדל. **עד המדינה:** אני יכול לנסות להביא את שלום".

מעבר לחשיבות המתוארת, הרי שיש ליתן הדעת לעובדה כי מהקשבה לשיחה המוקלטת, בהתייחסו לניסיונות הרצח של יוסי קריחלי מסר עד המדינה עד לאותו שלב כי המעורבים הם שלומי אקריש, סטיב אקריש והוא בלבד. תהייה נוספת נלמדת מכך שלא עלה בידי עד המדינה להקליט באופן ישיר את המשיב 1 לכל אורך הפעלתו או עובר לה, הגם שזה מייחס למשיבים 1 ו-2 חלק בלתי נפרד מהמזימה הפלילית. הסבריו של עד המדינה להיעדרן של הקלטות (מקום בו יכול היה לשוחח טלפונית עם המשיבים אף מבלי להיפגש עימם ובכך להסתכן בתפיסה), דינם להתברר בתיק העיקרי, אולם על פניו אינם חפים מקשיים.

17. מעשי הכנה או ניסיון רצח (יוסי קריחלי) :

אל כל המתואר לעיל, יש להוסיף קושי משפטי נוסף אשר יש לקחת בחשבון, אפילו בית המשפט יקבע כי קיימות ראיות לכאורה לכל הפעולות השונות שביצעו המעורבים. הדברים מכוונים לשאלה המשפטית האם המעשים המתוארים עוברים משלב ההכנה לשלב הניסיון. שכן, ומבלי לקבוע מסמרות, נראה כי לא השתכלל לכדי עבירת ניסיון, אלא עסקינן בפעולות הכנה בלבד (אשר למבחנים שנקבעו בפסיקה לעניין ההבדל בין שלב ההכנה לשלב הביצוע, ראה: ע"פ 1996/11 **עבדל נחאל נ' מ"י**, ע"פ 8200/11 **פלוני נ' מדינת ישראל**; ע"פ 9511/01 **קובקוב נ' מ"י**).

18. לסיכום הראיות לכאורה ביחס לניסיונות הרצח, הרי בהיעדרו של מניע ברור, בהינתן פרשנויות שונות לאמרות השותפים שאינן מתיישבות בהכרח עם התזה של המבקשת, בהינתן ראיות פוזיטיביות החותרות תחת מבחני השליטה ומודעתם של המשיבים 1 ו-2 לניסיונות הרצח, בשים לב לזהירות המתבקשת מקום בו אין אמרות ישירות מפי המשיבים, ועל רקע כל שפורט לעיל, סבורני כי קיימת חולשה משמעותית בראיות ביחס לאישומים אלו.

על כן, ובהתאם להלכה הנוגעת להרשעה על בסיס ראיות נסיבתיות, אין לומר כי הצטרפותו יחדיו של הראיות יוצרות מסכת ראייתית רצופה וברורה המובילה למסקנה אפשרית אחת בדבר מעורבותם הלכאורית בעבירות

של ניסיון רצח של אדם דאפס, וביתר שאת לגבי ניסיון הרצח לכאורה של יוסי קריחילי.

19. האישום השני

מהמקובץ לעיל הנני קובע כי **המבקשת הניחה ראיות לכאורה כנדרש לחובת כלל המשיבים בעבירות של קשירת קשר לפשע ועבירות בנשק**. המסכת הראייתית שהונחה הינה מגוונת ונשענת על מספר אדנים כמפורט בסעיף 8 לעיל.

אשר להשגות הסנגורים - לאחר שבחנתי את טענות באי כוח המשיבים (כגון: אמירותיהם של שלומי אקריש ודני אלקבץ בפני עד המדינה (מ.ט. 960/15, מ.ט. 1146/15) הם בגדר "התרברבות"; העדר צירוף חוות דעת ומפה לאתרים של מחקרי תקשורת; העובדה שיש קשר טלפוני בין המעורבים אינו מעיד בהכרח על קשר עברייני בענייני אמל"ח; סתירות בהודעותיו של דן אדרי - בנוגע לתיאורו מי הן הדמויות שנכחו במעמד קבלת האקדח או באם שלומי אקריש יצא מהרכב וחזר עם שקית או שאדם אחר נכנס לרכב והוא זה שמסר לשלומי את השקית עם האקדח) - אין בהם ממש ומקומן להתלבן בהליך העיקרי.

20. האישום השלישי

א. מהמקובץ לעיל (סעיף 9 לעיל), הנני קובע כי **הראיות שהניחה המבקשת ביחס למשיב 1 בעבירה של ניסיון לשידול** הינם ראיות בעוצמה **חלשה**. עיקר הראיות מבוססות על אמירה של שניר ואזנה בפני עד המדינה (שלום) (המשיב 1)... אמר לי סגור על גאיה... אמרתי לו יוסי זה צ'יפס יושב ככה, אמר לי תשמע אם הזזת אחד אני אזיז את היוסי הזה... אמרתי לו תשמע יש לנו את דאפס אומר לי זה גם טוב... הבנתי שהוא חרמן על גיאה אחושרמוטה... אומר לי תשמע אם אתה משלים שמה אחד אם נפל לך שתי אלו והצלחת נגיד... אמרתי לו יכול להיות שאני אתפוס את שני הציפורים במכה אחת, (דאפס וחובב), לא אחד, הוא אומר לי טוב ותשמע יוסי עלי". לצד האזנות סתר מיום 24/8/15 כמפורט בסעיף 9ד' לעיל המלמדות לכאורה על תיאום וקיום מפגש בבית הקפה "הום קפה" באשקלון.

עם זאת מתעורר לכאורה קושי בשאלת עצם קיום הפגישה בתאריך 24/8/15. נוכח דבריו של שניר ואזנה בפני עד המדינה (בפגישתם בדירת עד המדינה ביום 27/8/15): עד המדינה: "מתי היית אצל שלום?" שניר השיב: "לפני יומיים". משמע, הפגישה לכאורה התקיימה ביום 25/8/15. קושי זה מתחדד אף יותר כאשר בכתב האישום שהוגש כנגד חסד אדרי ומורן גוביר (ת"פ (שלום ב"ש) 63760-10-15) המגולל את אותה קשירת קשר, נמנעה המבקשת מלקבוע מועד מדויק אלא ציינה כי **"במועד כלשהו שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ל 24/8/15.."** בעוד, בכתב האישום דנן, נטען כי קשירת הקשר וניסיון השידול התבצעו במועד הפגישה - 24/8/15.

בנוסף מעיין בדוחות השיגור של עד המדינה על ידי המפעיל, עולה כי ישנם דוחות שיגור במועדים הרלוונטיים לאישום זה מיום 24/8/15, 25/8/15, ו- 27/8/15 ולא קיים בחומר החקירה דוח מיום 26/8/15 (למטרת דיבוב שניר ביחס לרצח של מנשה מאור).

מעיון בדוח השיגור מיום 24/8/15 עולה כי התקיימה שיחה טלפונית במעמד המפעיל בין עד המדינה לבין שניר ואזנה, במהלכה נשמע שניר אומר שהוא ברחובות וכשיסיים יפגוש את עד המדינה. אולם בפועל פגישה ביניהם לא התקיימה באותו היום.

עניין נוסף, ולא פחות רלוונטי, הינו במישור המשפטי - האם השתכללה עבירה של ניסיון לשידול, שכן נדרש להוכיח כי הייתה לנאשם התנהגות פוטנציאלית העשויה להשפיע מנטאלית על המשודל וכי בזכות התנהגות זו קיבל את ההחלטה לבצע את המעשה (היסוד העובדתי דורש גם רכיב נסיבתי של משודל הטעון הנעה מנטאלית של ביצוע המעשה). מעיון באמירות שניר, במספר מקומות ובמספר הזדמנויות בפני עד המדינה אין לכחד כי לשניר היה אינטרס לפגוע באלירן חובב ואדם דאפס, ללא קשר לפנייתו של המשיב 1 (ראה לעניין זה דברי שניר בפני עד המדינה במ.ט 1015/15 דיסק 12 קובץ 4; הודעת עד המדינה מיום 10/8/15 ומיום 16/9/15). גם דינה של סוגיה זו להתלבן בהליך העיקרי. בנוסף, גם מעיון בעובדות המתוארות באישום זה, אין כל נגיעה למשיב 1 בקידום הקשר לרציחת מי מהגרוזינים באמצעות מטען חבלה ועל כן המבקשת בחרה לא לייחס למשיב 1 מעשה קשירת הקשר - לרצוח מי מהחבורה של הגרוזינים (ראה סעיף 20 לעובדות האישום השלישי).

גם טענת הסנגורים לפיה עד המדינה פעל כסוכן מדיח אשר הפעיל לחץ מתמיד על שניר לספק מטען שישימש לצורך פגיעה במי "הגרוזינים" (ראה דברי עד המדינה לשניר במ.ט 1015/15 דיסק 4) - דינה להתברר בהליך העיקרי.

ב. אשר לעבירות של קשירת קשר לפשע (המיוחסות למשיבים 2 ו-3) - בחומר החקירה קיימות אמרותיו של שניר ואזנה בפני עד המדינה (מ.ט. 1015/15 דיסק 12, 14, 25) שנמצא לחלקן תימוכין בדמות דוחות העיקוב המתעדים מפגשים בין שניר ואזנה ומורן גוביר לבין המשיבים 2 ו-3 (כמפורט בסעיף 9 לעיל) המגבשות ראיות לכאורה, אם כי בעוצמה נמוכה, שכן אותם קשיים שעמדתי עליהם ביחס לעצם קיומו של המפגש ב"הום קפה" בתאריך 24/8/15, יש בהם כדי להשליך גם על עניינם של המשיבים 2 ו-3. וביתר שאת בעניינו של המשיב 3 אשר מתגורר בקרבת מקום לבית הקפה (הום קפה), שכן אותו אתר חולש על אותו אזור. אשר להעברת הכספים לידי שניר ואזנה בשתי הזדמנויות על ידי המשיבים 2 ו-3 (1,200 ₪ ו-1,400 ₪), לא בהכרח מלמדת על זיקה לקידום הקשר הפלילי הנטען בכתב האישום. מעיון בתמליל שיחת האזנת סתר מס' 1626 עמדה 153583 בין חסד אדרי לשניר ואזנה לאחר שהאחרון קיבל 1,400 ₪ מהמשיב 3, חוזר שניר בפני חסד מספר פעמים כי הכסף שקיבל זו הלוואה ובכוונתו להחזיר אותה. משמע, שתוכן שיחה זו לכאורה לא מתיישב עם פרשנות המבקשת כי המדובר בהעברת כספים כחלק מקשירת הקשר לביצוע פשע (הזיקה למצב הכלכלי העגום של שניר ואזנה כעולה מתוכני שיחות האזנות הסתר)

יתרה מכך, גם מעיון בתוכן שיחות האזנות הסתר הנוספות בין שניר, מורן והמשיב 3, אין גוון פלילי ולו לכאורי. לכל היותר מלמדות על היכרות טובה ביניהם.

כך גם כאשר נשאל עד המדינה בנוגע לחלקו של המשיב 3 לסיפור המטען? השיב: "אבי ווטורי ושלומי באסה הם אנשים של שלום דומראני, ויכול להיות שהוא שלח את אבי כדי לסדר את מה שהם צריכים ויקבע איתם את המשך הסידורים". היינו, דבריו הינם בגדר עדות סברה.

לצד כל האמור לעיל, יצוין, כי המשיבים 1, 2 ו-3 בחרו בחקירתם לשמור על זכות השתיקה. לענין זה כבר נפסק לא אחת, כי:

"הימנעותו של העורר מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעצר, את מעורבותו הלכאורית של העורר במיוחס לו (סעיף 28(א) סיפא לחוק המעצרים). אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשתיקה, ויכול להיות ששתיקתו של העורר נובעת מגורמים שאינם נהירים לנו, אך בסופו של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכאורית במיוחס לו בכתב האישום (בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל; בש"פ 5472/11 מדינת ישראל נ' מוסיראתי; בש"פ 4667/12 מקסים אזולאי נ' מדינת ישראל). לענייננו, אין בשתיקת המשיבים בחקירתם אין כדי למלא את החללים החסרים כמפורט לעיל.

21. עבר פלילי

משיב 1 - לחובתו 12 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, איומים, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, עבירות כנגד פקודת הסמים. הרשעתו האחרונה משנת 2011 בגין עבירות של קשירת קשר לפשע וסחיטה באיומים. המשיב שוחרר ממאסר בחודש יולי 2013. לחובת המשיב מאסר מותנה בן 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של קשירת קשר לפשע.

משיב 2 - לחובתו ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, נשק, סחיטה באיומים. עוד עולה כי ריצה בעברו מאסרים ממושכים בפועל.

משיב 3 - לחובתו 16 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, קשירת קשר לביצוע פשע, הפרת הוראה חוקית, סיוף, עבירות כנגד פקודת הסמים, הפרעה לשוטרי ועוד. הרשעתו האחרונה משנת 2014 בגין עבירה של נהיגה פוחזת של רכב.

משיב 4 - לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות נשק, אלימות ורכוש בגינם ריצה עונשי מאסר ממושכים בפועל. המשיב שוחרר ממאסרו האחרון בחודש פברואר 2015 על רקע כתב האישום בו הורשע בתפ"ח 1833-11-08 בין היתר בעבירות של קשירת קשר לפשע, פציעה בנסיבות מחמירות, נשיאה והובלת נשק; ובאישום השני החזקת נשק שלא כדין- רימון רסס. בנוסף, לחובתו שני מאסרים מותנים הראשון בן 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק. והשני בן 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק. בנוסף, עולה כי גם הרשעתו הראשונה משנת 2006 עניינה עבירות בנשק בגינה נדון לעונש מאסר בן 12 חודשים.

22. נקודת המוצא לדיון במקרה זה היא הגישה המכירה בהצדקה למעצר בעבירות נשק, אשר על-פי טיבן צופנות סכנה מוחשית (ראה בש"פ 1947/09, בש"פ 1084/12). לא כל שכן, נוכח המעשים העולים מכתב האישום.

אשר למסוכנות הכרוכה בעבירות אלה, והאפשרות להפיגה בחלופת מעצר, נקבע בפסיקה מדרג של חומרה הנגזר מהמטרה לה נועד הנשק. בראש הרשימה, מבחינת חומרת הסיכון, ניצבת החזקת נשק שנועד לביצוע מעשים המיועדים לפגוע בביטחון המדינה או הציבור. אחריה בסולם החומרה, ניצבת החזקתו של נשק לשם ביצוע עבירות פליליות ספציפיות כגון: רצח או שוד, החזקת נשק כדי לאפשר פעילות פלילית "לעת מצוא" (ראה ב"ש 625/82 מחמוד נ' מ"י).

23. אכן, בית המשפט העליון עמד לא פעם על החובה לבחון אפשרות של חלופת מעצר לצורך השגת מטרת המעצר בדרך הפוגעת פחות בחירותו של נאשם. אולם, בחינה זו אין משמעותה בחינת חלופות קונקרטיות בכל מקרה נתון. נקבע, כי על בית המשפט ליתן דעתו לסוגיות החלופה, אך בהחלט ייתכנו מקרים בהם יסבור בית המשפט כי בנסיבות של המקרה שבפניו לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופה ואם זו מסקנתו, אין טעם ואין צורך לבחון חלופות קונקרטיות (ראה בש"פ 9447/04, בש"פ 7985/09, בש"פ 8646/09).

24. אשר לבקשת **בא כוח המשיב 4** לערוך אבחנה בעניינו של המשיב לבין המשיבים האחרים, שכן למשיב 4 לא מיוחסים האישומים הראשון והשלישי לכתב האישום - לאחר שבחנתי את עניינו של המשיב לא מצאתי לנכון לערוך אבחנה ככל שזה נוגע לרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת גם ממשיב זה. היינו, הן המסוכנות הסטטוטורית בשים לב לאופי העבירות ונסיבות ביצוען לכאורה, והן בשים לב לעברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות דומות בתחום הנשק, וגם מאסר ממושך בן 6 שנים ומאסרים מותנים, לא היה בהם כדי להרתיעו מלהמשיך ולעסוק לכאורה בפעילות פלילית בתחום הנשק. לצד עברו הפלילי, הרי שמחומר הראיות מצטיירת תמונה של אדם המעורה היטב בערוצי אספקת הנשק. מסקנה זו מתבקשת מהתנהלותו של המשיב מול שלומי אקריש בעת מסירת אקדח 3 כמתואר בכתב האישום, לרבות אמירתו באותו מעמד "נדבר תבוא שבוע הבא אני אביא לך עוד משהו".

אשר למשיב 3 שבעניינו נקבע כי עוצמת הראיות באישום הראשון והשלישי בעבירות של קשירת קשר לפשע, הינה בעוצמה נמוכה, בעוד באישום השני נקבע שקיימות לחובתו ראיות לכאורה (עבירות בנשק) - עם זאת חלקו ביחס לאחרים הינו מינורי, שכן ברובו התבטא בתיאום הקשר לכאורה למפגש שהתקיים בין המשיב 4 לבין יתר המשיבים (מיום 5/8/15 בראש"ל"צ), אשר לחלקו באישום השלישי (עבירת קשירת קשר), מתמצה בעיקרו בתיאום הפגישה ביום 24/8/15. אשר לעברו הפלילי, מרבית עברו מהעבר הרחוק גם נעדר הרשעות בתחום עבירות הנשק. דומני שבנסיבות אלה, ראוי לבחון היתכנותה של חלופת מעצר לרבות מעצר במתכונת של איזוק אלקטרוני לאחר שיוגש תסקיר שירות המבחן.

25. להשלמת התמונה יצוין, כי במסגרת פרשייה זו הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים של עמוס לביא, יצחק ברקוביץ וארטיום פוסטנסקי (מ"ת 61513-10-15), להם יוחסו עבירות של קשירת קשר לפשע, ועבירות בנשק - 2 עסקאות, ללא בחינת חלופת מעצר קונקרטי באמצעות תסקיר שירות המבחן.

26. לענייננו, על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, בחנתי את עניינם של המשיבים, הן על רקע סוג העבירות

המיוחסות להם בכתב האישום, נסיבות ביצוען לכאורה, והן על רקע עברם הפלילי הגעתי לכלל מסקנה שבמקרה דנן אין מקום לבחון חלופות מעצר קונקרטיות בעניינם של המשיבים 1, 2 ו-4 בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבים לשלום הציבור וביטחוננו, ועל כן הנני מורה על מעצרים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

27. אשר למשיב 3 - קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר מעצר ליום 29.5.16 שעה 14:00. המזכירות תזמן את המשיב 3 לדיון באמצעות שב"ס.

עותק מההחלטה יישלח לשירות המבחן

חומר החקירה הוחזר לבא כוח המבקשת

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ו, 10/05/2016 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט

הוקלדעלידיאוררוזנברג